

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI..ORG

Số 342

ngày 20 tháng 1 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

THƠ NGỎ

Thành Thật

*Thành thật tu hành tự giác tri
Cảm thông thiện địa tự duy trì
Đường đi không động tâm qui nhứt
Khai triển chính mình tự giác tri*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 17/11/01 đến 23/11/01

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) *Thương tình phân giải ra sao?*
- 2) *Minh là minh làm sao?*
- 3) *Trí tâm xây dựng bằng cách nào?*
- 4) *Làm sao giải tỏa được sự phiền não?*
- 5) *Trung dung đại đạo là sao?*
- 6) *Giao tiến tâm linh bằng cách nào?*
- 7) *Tiến về tự do là nơi nào?*

<p>1) Atlantic city, 17-11-2001 2 : 30 AM <i>Hỏi : Thương tình phân giải ra sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa thương tình phân giải trong thanh tịnh</p> <p>Kệ : <i>Thương tình phân giải trí thông minh Minh giải đường tu trợ tiến trình Tuệ giác phân minh đường chánh đạo Trì tâm phân giải trợ thâm tình</i></p>	<p>2) Atlantic city, 18-11-2001 7 : 30 AM <i>Hỏi : Minh là mình làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa mình là hiểu được và sửa được</p> <p>Kệ : <i>Minh cảm tình thương của Đất Trời Qui nguyên giếng mối điển nơi nơi Trời ban tình đẹp thành tâm tu tiến Qui hội duyên lành sống thành thời</i></p>
<p>3) Atlantic city, 19-11-2001 4 : 05 AM <i>Hỏi : Trí tâm xây dựng bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa trí tâm xây dựng bằng cách thực hành tự sửa</p> <p>Kệ : <i>Nguyên lý hồi sinh tự sửa mình Thân tâm ổn định qui hành trình Qui nguyên thiền giác càng minh trí Xây dựng trí tâm tự sửa mình</i></p>	<p>4) Atlantic city, 20-11-2001 9 : 15 AM <i>Hỏi : Làm sao giải tỏa được sự phiền não?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn giải tỏa được sự phiền não thì phải dày công công phu sẽ trở thành một tập quán tốt thì sẽ yên vui</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chơn pháp sẽ yên vui Học hỏi liên hồi rõ đạo mùi Trí tuệ phân minh duyên đạo thức Hành thông giải giới tự an vui</i></p>
<p>5) Atlantic city, 21-11-2001 10 : 35 AM <i>Hỏi : Trung dung đại đạo là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa trung dung đại đạo là luôn luôn hướng thượng hội nhập với thiên giới thì mới phát triển tới vô cùng từ đời lẫn đạo</p> <p>Kệ : <i>Nguyên lý chuyển luân rất tận tình Qui nguyên thiền giác tự phân minh Hành trình rõ rệt tâm thường giác Qui hội vĩa hồn tự xét mình</i></p>	<p>6) Atlantic city, 22-11-2001 3 : 35 AM <i>Hỏi : Giao tiến tâm linh bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa giao tiến tâm linh bằng cách hướng thượng tùy duyên phát triển</p> <p>Kệ : <i>Tùy duyên phát triển thức tâm tu Hồn vĩa phân minh tự giải mù Ý chí thực hành không giảm sút Chơn tình khai triển lý chơn tu</i></p>
<p>7) Atlantic city, 23-11-2001 10 : 30 AM <i>Hỏi : Tiến về tự do là nơi nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa tiến về tự do là nơi thanh tịnh và hòa khí</p> <p>Kệ : <i>Tâm thân ổn định trí phân hòa Giải tỏa phiền ưu sắc giới qua Khai triển chính mình qui một mối Hành thông tương hội pháp phân hòa</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

Cali, ngày 9/10/2001

Thầy kính thương !

Nhân dịp anh Q và anh S đến thăm Thầy, trước là con xin vấn an sức khỏe của Thầy, con luôn nguyện cầu cho pháp thể của Thầy được khương an, hạnh nguyện hóa độ chúng sanh được viên thành và chúng sanh được sống trong ân điển thanh quang của Thầy mà tự giác, giác tha, giác hạnh viên mãn, để Thầy được an lòng.

Con là TM, vợ của anh T. Chắc Thầy rất bất ngờ trước sự việc con là vợ ảnh. Nhưng tụi con sống với nhau như đôi bạn, tận tình giúp đỡ nhau và đồng tiến tu với bửu pháp Thầy trao. Con được phước duyên biết được Thầy năm 17 tuổi (1972), hành pháp của Thầy đã chỉ dạy cho, từ thiền đường của chú HVE. Con tưởng duyên lành ngắn ngủi, sau 1975 con sẽ hết gặp Thầy. Nào dè khi bước chân sang Mỹ (1997), được sự tận tình giúp đỡ của 2 anh Q, T về vật chất lẫn tinh thần. Hai anh như là bậc ân sư khuyến khích con tiếp tục hành pháp quý Thầy trao. Từ dạo đó đến nay, duyên lành hội ngộ con được gặp Thầy, cảm như vị Phật tại tiền, với bửu pháp của Thầy giờ đây đã lan rộng khắp năm châu bốn bể.

Trong đại hội kỳ này vì công ăn việc làm và thể xanh chưa ổn định, nên con không được tham dự lần này, nhưng con lúc nào cũng hướng tâm về Thầy. Con kính gửi Thầy chút quà gọi là một chút tấm lòng thương kính của con trẻ không được đến thăm và dâng lên đấng Cha lành trong ngày đại hội. Thầy ơi ! Trong cơn hỗn loạn đảo điên đang diễn ra trên toàn thế giới nói chung và trên đất nước Mỹ tại New York nói riêng, làm cho lòng người càng bàng hoàng chấn động, thấy sự giàu có trong phút chốc đã biến thành tro bụi, đền đài nguy nga, tráng lệ, phút chốc trở về với cát bụi trần gian. Cuộc sống con người mỏng manh như sương khói. Nhớ lời Thầy dạy, giờ phút này không còn phóng tâm để chạy theo ngoại duyên, ngoại cảnh, phải quay trở về lo công phu tu tập để gìn giữ phần hồn của mình cho thanh tịnh, tránh sự bất định trong nội tâm mà ma quỷ lợi dụng thời cơ xâm nhập mà não loạn tinh thần, rồi dây cơ sàng sải sẽ đào thải cả hồn lẫn xác, tiêu tan không còn nữa cho kẻ thiếu tu.

Con, anh T và các bạn đạo cùng nằm trong sự lo âu đó, sự biến dịch của càn khôn vũ trụ. Anh T dự định, cuối năm nay, hoặc năm tới, nếu bị thất nghiệp ảnh sẽ về VN, vừa để chữa bệnh, vừa có thì giờ để lo tu học, vừa có thể tránh được nạn binh đao có thể xảy ra. Sự quyết định của ảnh cũng làm con băn khoăn không ít, vì lòng con vào thời điểm này, con chưa muốn về bên đó. Cách đây 1 tháng, con đã về thăm bên đó rồi. Nhìn thấy cảnh đói nghèo, trộm cắp, sỉ ke, ma túy, bệnh sida rất nhiều, trước khí ngút trời, dân tình VN đang đói khổ vì thiên tai, lũ lụt. Họ rất cần sự giúp đỡ về tiền bạc mà thôi. Tâm thức họ khổ sở, tán loạn, rất cần nguồn chi viện của thân nhân ở nước ngoài. Ở Mỹ có công ăn việc làm ổn định sẽ có phương tiện tài chánh giúp thân nhân, người nghèo ở VN thiết thực và hữu hiệu hơn.

Thầy thương kính! Nhưng rồi ở Mỹ, sự khủng bố đang hoành hành làm ảnh hưởng đến công ăn việc làm của biết bao người. Con và anh T cũng nằm trong tình trạng báo động chờ sa thải mà không biết ngày nao. Rồi chiến tranh đang đe dọa sẽ xảy ra bởi bom nguyên tử, bởi vũ khí hạt nhân, vũ khí hóa học. Rồi đây nhân loại sẽ tan xác bởi chất độc hóa học đang hoành hành.

Anh T và một số bạn đạo đang sống ở Cali đang có kế hoạch để trở về VN trong năm tới 2002, vì sau mấy mươi năm làm việc ở Mỹ, họ có số tiền hưu, dù cho về VN, chánh phủ vẫn trả tối thiểu 500\$

hoặc 600\$ 1 tháng, chứ không phải là tiền già bị lệ thuộc ở Mỹ mới được hưởng. Với số tiền đó sống ở VN thì thoải mái hơn là đây, nào phải trả tiền nhà, xe, điện, nước, bảo hiểm đủ loại, không đủ sống.

Trước khúc quanh co của lịch sử, trước những biến cố đang và sắp xảy ra, con kính xin Thầy quán sát mà cho ý kiến con, anh T nói riêng, cho bạn đạo nói chung, nên ở Mỹ hay nên về VN. Nếu phải về VN thì theo ý Thầy thời điểm nào là thích hợp và chúng con phải làm gì trước sự biến động hiện nay

Lời nói của Thầy bao giờ cũng là kim chỉ nam cho các con nghe theo. Con chờ đợi những dòng chữ phúc đáp của Thầy, dù là đôi dòng ngắn ngủi.

Con luôn nhớ và thương kính Thầy của con nhiều.

Con của Thầy kính bái,

NTTM

A C, ngày 12/10/2001

TM,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 9/10/2001 được biết con và T vẫn được bình an.

Về việc ở và đi cũng do Bê Trên quyết định. Chúng con vẫn tiếp tục tu thực hành, đến được thì sẽ đi được. Thiên cơ sẽ biến chuyển và an bài, người tính không bằng Trời định, vậy chúng con nên an tâm tu tịnh là cần thiết mà thôi.

Chúc vợ chồng con và gia đình bình an thanh tịnh, sống vui thì mới có hòa bình, sống mà quá lo âu thì sẽ không ổn định, tâm làm thân chịu thì mọi việc sẽ được qua.

Thành thật cảm ơn quà quý của hai con.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

Thông Báo Về KSC Âu Châu " Sum Hợp "

- _ Lệ phí xe Bus người lớn, trẻ em đồng giá 7 Euro mỗi người.
- _ Bạn đạo mang theo 2, 3 trẻ em xin lưu ý, mỗi phòng tối đa chỉ có 1 giường đôi và 1 giường chiếc.
- _ Những Bạn đạo muốn được xếp chung phòng theo ý muốn, xin ghi thêm vô phiếu ghi danh (mặt sau)

Xin được xếp chung phòng với :

1- _____

2- _____

Trường hợp phiếu ghi danh đã nộp, xin thông báo cho BTC

(Nguyễn Xuân Nhân, Tel: 06142- 929361, Pháp, Huỳnh Minh Bảo, Tel: 0146410957

Ban Tổ Chức thành thật cáo lỗi vì những thiếu sót trên.

Xin cảm ơn quý Bạn đạo .

THƠ

Thơ họa: ĐẠI HỘI DŨNG HÀNH
Của huynh: Thái Tùng Sơn - T/Đ Lưu Tâm

Bài 1: Được pháp Vô Vi gắng thực hành
Lưu thanh khứ trước ất trường sanh
Cao siêu Phật dạy đường đi tắt
Vi diệu Thầy đưa lối tiến nhanh
Lục đạo luân hồi am tường tận
Cửu thiên an lạc hiểu rành rành
Di Đà lục tư chuyên trì niệm
Kiến tánh minh tâm đạo tất thành.

Bài 2: Dìu dắt đàn con tới cõi lành
Vô Vi mở lối độ quần sanh
Pháp luân thường chuyển thông nhâm đốc
Khử trước lưu thanh thấy diệu linh
Đời đạo song tu hai lối mở
Âm dương nhất diệu một canh hành
Thiền sư cư sĩ khi thành đạo
Hồn xuất du hành đến cõi xanh.

Bài 3: Nếu có nhân duyên chẳng phải tầm
Huyền vi Phật Pháp tự nơi tâm
Long Hoa tam hội mong Di Lạc
Lục đạo sáu đường cậ Quán Âm
Khử trước từ bi tâm trải rộng
Lưu thanh đại định chí uyên thâm
Công phu mài miệt lòng thành nguyện
Đạt tới chân như dạ sướng thâm.

Đ.Đ.
(VT, 28.12.01)

TUẦN BÁO PTĐN

Tuần Báo Điện Năng mãi phát hành
Lời vàng ý ngọc độ quần sanh
Để từ bến đực qua bờ giác

Muốn rũ bụi trần đến cõi thanh
Thường chuyển pháp luân vào cực lạc
Tham thiền nhập định vượt trời xanh
Bản lai diện mục thông thiên địa
Theo Pháp Vô Vi đạo tất thành.

Đ.Đ.
(VT, 10/12/01)

MỪNG XUÂN NHÂM NGỌ

MỪNG vẫn chung hành giữa thế gian
XUÂN trời được hưởng ánh từ quang
NHÂM nhi trà mứt cùng đàm đạo
NGỌ niệm, tý thiền tâm mở mang.

Mở mang nhờ biết tu thiền
Tự hành tự tiến triển miên vững bền
Công phu lấy dũng lập nền
Đức hạnh làm gốc, chẳng quên lời Thầy
Tình thương vun bón đắp xây
Tâm linh khai sáng thêm đầy đức tin
Đời đầy gian khổ, nhục vinh
Lòng ta vẹn giữ sắt định nguyện thể
Nguyện tu giải hết trần mê
Hương về Thiên Quốc hương quê của Hồn
Giả từ trần thế đại khôn
Phục hồi chơn tánh trường tồn vô sanh

Nay vui xuân, hưởng điển lành
Kính chúc Huynh Đệ dũng hành thắng hoa
Chung vui quý mến hợp hoà
Thương yêu xây dựng nhà nhà cùng tu.

Thiền Tâm.
(Đầu năm 2002)

BẠN ĐẠO VIẾT

(TIẾP TỤC LẦN TRƯỚC)

ĐÓNG GÓP CÁI GÌ ?

Anh Hoàng : Nhóm 2 đồng ý với nhau sau khi đã thực hành đúng đắn thì chúng ta sẽ đóng góp trước nhất cho bản thân. Từ một con người không hoàn chỉnh, chúng ta sẽ sửa đổi tâm tánh hướng thiện để trở thành một người hữu ích cho xã hội, cho gia đình. Thực hành pháp cũng mang lại sức khỏe, cho chúng ta một đời sống vui ảnh hưởng những người xung quanh. Kết quả thật gần gũi và chắc chắn. Chúng ta không thể nào so sánh được với sự đóng góp của Đức Thầy. Đây là kết quả tốt đỉnh của sự thực hành và đóng góp. Bên cạnh đó, đóng góp còn tùy duyên, tùy phương tiện chứ đừng tìm kiếm để tạo động cho chính mình. Bởi Thầy đã từng dạy chúng ta, hành đạo chứ không dành đạo. Nên có nhiều bạn chưa đủ khả năng, chưa đủ trình độ điển quang đã đi hô hào tận độ thiên hạ. Chẳng những lời nói của mình vô hiệu hoá mà còn khiến bị chê là hồ đồ, ngu xuẩn.

Anh Bảo Nhóm 3 : Đồng ý với nhau khi đã thực hành có kết quả thì chính mình đã đóng góp thanh khí điển cho bản thể của mình. Ngoài ra chúng ta cũng có thể dùng kinh nghiệm tu học của bản thân để chỉ dạy lại cho những người mới bước vào Pháp. Sau nữa chúng ta sẽ đóng góp khả năng chuyên môn vào công việc xã hội để làm cho Đời sống tốt đẹp hơn.

Chị Hà Nhóm 4 : Khi đã thực hành đúng đắn, có được sự thanh nhẹ thì đóng góp sẽ tự nhiên, hồn nhiên và đúng theo thiên ý hơn.

Anh Thăng Nhóm 6 : Nếu đã thực tâm thực hành thì chính chúng ta đã là một viên ngọc quý sẽ đóng góp một cách tự động. Còn có những người thức tâm nhưng không thực hành thì đã đi trật với đường lối Vô Vi. Ngược lại có những người thực tâm thực hành nhưng lại không biết phải đóng góp làm sao cho đúng với đường lối, chiều hướng của Cộng Đồng Vô Vi.

Anh Vinh Nhóm 7 : Ý kiến cũng tương tự như các nhóm vừa nêu trên.

Anh Alain : Sự đóng góp thay đổi tùy theo sự phát triển tâm linh, sự hiểu biết của hành giả. Như hôm nay chúng ta giúp đỡ một người nào đó như thế này nhưng sau một thời gian hành pháp sâu sắc hơn có thể chúng ta sẽ giúp đỡ một cách khác hơn. Thêm vào đó đóng góp phải bằng tình thương và với sự thật tâm. Một cử chỉ nhẹ nhàng, một lời nói an ủi hay ẩn tống kinh sách, phát hành CD, mỗi mỗi đóng góp đều phải bằng tình thương và với sự thật tâm thì mới có giá trị.

Bà Bobby : Một đóng góp xem ra thật nhỏ nhặt nhưng đầy ý nghĩa, đó là Lắng Nghe. Khi chúng ta lắng nghe và hành đúng theo những lời chân lý giảng dạy của Đức Thầy, chúng ta đã đem lại sự lợi ích cho chính chúng ta và cũng là cách trả ân nghĩa cho Đức Thầy. Không phải đợi đến giờ thiền chúng ta mới đóng góp được cho Vô Vi. Chúng ta phải xem sự đóng góp như nhíp tim thở không ngừng nghỉ.

Anh Tâm Nhóm 5 : Ngoại trừ cùng một suy luận với các bạn. Nhóm 5 còn có thêm ý kiến, đóng là đóng mắt tai mũi miệng, góp là góp phần khai thác cái tiểu thiên địa của mình, hành thiền rất ráo tính tấn.

Anh Long Nhóm 9 : Đóng góp theo khả năng, như ẩn tống kinh sách hoặc cứu trợ nạn lụt. Nhưng phải tùy duyên, tùy khả năng chứ không nên đi tìm nạn để cứu. Quan trọng nhất là đóng góp thanh điển.

Anh Toàn Nhóm 10 : Bản thân bất độ hà thân độ. Anh Toàn nói đến cuộc đời của Đức Phật Thích Ca, ngồi dưới cội Bồ Đề tu đến đắc đạo rồi mới ra độ đời. Thế giới theo anh hiện có 350 triệu tín đồ Phật Giáo. Chúng ta thực hành đúng đắn thì sẽ ảnh hưởng được người xung quanh. Một người ảnh hưởng 10 người. Mười người ảnh hưởng 100 người. Một trăm người ảnh hưởng 1,000 người. Một ngàn người ảnh hưởng một triệu v.v rồi thì thế giới sẽ gồm toàn người tu Vô Vi.

Chị Sương Nhóm 8 : Chị đồng ý với tất cả những điều các bạn đã nói. Nhóm 8 vì không đủ thời gian thảo luận nên các bạn đã ngắn gọn về những đóng góp thiết thực của mình. Chị Khế đang trụ trì Thiền Đường Thiền Thức, sát bên chợ Little Sài Gòn.

Đóng góp này trước hết Chị muốn trả ơn Thầy đã thương yêu cứu vớt cuộc đời Chị, sau nữa là đóng góp cho Vô Vi một phần nào theo khả năng. Thêm 4 nhân viên trong HỘI Từ Thiện Úc Châu đang lãnh nhiệm vụ điều hành công cuộc xây dựng Thiền Viện Quốc Tế Cairns. Đóng góp này thật nặng nề, to lớn và hữu ích. Có một anh, một chị là ca sĩ Vô Vi, mỗi lần đi Đại Hội đều lên sân khấu để đóng góp văn nghệ. Phần của các bạn đã xong, chị Sương xin phép được nói về những suy tư của chị.

Hồi mới tu, tôi rất thắc mắc câu nói của thầy, tu là làm một việc cho tất cả mọi việc. Tôi không hiểu nhưng sau một thời gian thiền tôi đã thấu được ý của Thầy. Tức là chúng ta ở đây đều giống nhau khi nghe các bạn mình làm những việc lớn lao chẳng hạn như ẩn tống kinh sách hay làm HỘI Từ Thiện. Các bạn có lẽ cũng giống như tôi, mình nghèo quá mình không có tiền. Các bạn có tiền làm những việc lớn lao như vậy thì gọi là đóng góp, là phục vụ. Mình nghèo quá, mình ăn tiền trợ cấp xã hội, tiền đâu mà ẩn tống kinh sách, tiền đâu mà làm những chuyện đó để phụ giúp Thầy trên con đường hoàng pháp. Tôi đã từng nghĩ qua những vấn đề đó. Nhưng thưa các bạn, Thầy cũng đã từng nói Đại Hội của chúng ta hình thành được là do tất cả các bạn chớ không do Thầy. Bởi vì 1 cái vé của các bạn, 100 cái vé, 200 cái vé của các bạn mới có thể làm thành cái Đại Hội. Như vậy đóng góp của chúng ta là tất cả mọi trình độ đều có thể đóng góp được. Và tôi lại nghĩ tới lúc Thầy mới ra giảng đạo Thầy không bắt buộc chúng ta phải Soi Hồn, thử Chiếu Minh 6 tháng. Sau này Thầy mới bắt buộc phải Soi Hồn và thử Chiếu Minh 6 tháng. Tôi lại suy nghĩ và tôi thấy rất là hay. Bởi vì khi các bạn mới bước vào, 6 tháng tập Soi Hồn, thử Chiếu Minh là 6 tháng thử thách. Tức là sau 6 tháng đó rồi, chúng ta đã thấm được cái Vô Vi, sống được với Vô Vi, thì cuộc đời còn lại đó chúng ta sẽ hoàn toàn sống cho Vô Vi. Khi đó cái đóng góp của chúng ta theo tôi nghĩ chỉ cần tu thôi. Tức là làm một việc cho tất cả mọi việc. Tại sao? Đóng góp không phải các bạn có tiền ẩn tống kinh sách hay làm những việc lớn lao, những cái đó nếu được thì rất tốt, rất quý. Nhưng bên cạnh đó có những cái nhỏ nhặt mà chúng ta không bao giờ để ý. Cá nhân tôi, đôi khi tôi giựt mình nghĩ lại mình hành pháp có đúng chưa. Tôi soi hồn có đúng 15 phút chưa, tôi thử pháp luân có nhẹ chưa, tôi thiền định có nhập định được chưa, rồi tôi có ăn chay được chưa, rồi tôi có lạy kiếng Vô Vi chưa. Tôi có ăn nói lễ độ nhẹ nhàng chưa, để người mới đến gặp ta mà hỏi, Chị ơi, chị tu Vô Vi hả chị. Tui nghe nói Vô Vi hay lắm. Nhưng bên cạnh đó bà hàng xóm bà thấy mình mỗi ngày chữi con mình ra rả, mình đi chợ xin thêm tép hành, mình trả giá kỳ kèo bớt một thêm hai, mình sân si với mọi người, mà đêm đến mình cũng soi hồn, pháp luân thiền định, rồi mình cũng vỗ ngực nói với mọi người rằng tôi tu Vô Vi. Cái tu Vô Vi của mình không phải chỉ là ngồi thiền mà thôi, mà tu Vô Vi nhất là trong giai đoạn này, giai đoạn mà pháp lý của mình được tung ra khắp thế giới, mở rộng một kỹ nguyên mới mà chúng ta sẽ là những viên gạch nối kết làm thành một nền tảng Vô Vi vững chắc để từ đó có thể dần trải ra. Các bạn cứ nghĩ như tôi sẽ thấy rất là sung sướng. Không cần phải có tiền mới đóng góp được. Không cần phải học giỏi mới đóng góp được. Không cần phải trí thức

mới đóng góp được. Mà chúng ta chỉ cần tu một cách thật là đúng đắn để người ta có hỏi, chị ơi, anh ơi, có phải anh chị tu Vô Vi không. Dạ phải, tôi tu Vô Vi. Anh Chị chỉ cho tôi tu với. Tôi có nghĩ về đóng góp như vậy. Xin hết.

Anh Hoàng : Xin có thêm một chút ý kiến về đóng góp. Theo anh nên đóng góp theo trật tự và sáng suốt. Tối hôm qua khi họp các trưởng toán, anh Long cũng có nhận định là thời gian sau này một số địa phương đã tự ý ấn tống và in kinh sách cho địa phương mình. Theo con thì đóng góp đó không có trật tự, con có được xem hai quyển sách đó cùng một đề tài thì thấy màu sắc khác nhau, cái thì màu đỏ, cái thì màu tím. Đằng sau quyển sách có in danh sách các thiền đường, thiền viện thì đã xưa 15 năm rồi. Thành ra con nghĩ những quyển sách đó nếu đến tay bạn đạo mới mà họ muốn gọi liên lạc các trung tâm thiền đường, thì gọi đến số phônê đã thay đổi hoặc đã đóng cửa, thì họ nghĩ sao về Vô Vi mình. Trong khi đó lại là một quyển sách mới in và tặng cho người ta. Đức Thầy đã giao cho ban kinh sách VôVi chịu trách nhiệm lo in ấn. Năm vừa rồi chúng con đã in được 4 quyển, năm nay cũng được 4 quyển. Bia sách do Anh Trần Mạnh Áidesign rất đẹp và có ý nghĩa. Chúng con cũng trình cho Thầy trước khi in. Phần nội dung, Anh Phạm Gia Tường cho đánh máy lại cho rõ ràng, đãA cho các bạn đạo đọc lại kiểm soát từ lỗi chính tả. Ý của con là những kinh sách này rất quý giá muốn lưu lại hậu thế thì các bạn muốn đóng góp phát tâm thì nên đóng góp cho ban kinh sách. In xong rồi nếu các bạn muốn tặng cho ai, chúng tôi sẽ gửi trả lại cho người phát tâm để tùy nghi sử dụng. Nếu chúng ta không theo trật tự chung thì kinh sách của VV sẽ không giống nhau. Cùng một cuốn sách mà đủ thứ màu mất giá trị Vô Vi của mình. Kính xin Đức Thầy cho chúng con vài lời dạy dỗ.

Đức Thầy minh luận : In kinh sách phải cập nhật hoá địa chỉ. Chứ không phải in kinh sách để phù hộ cho phần hồn này phần hồn kia, phần hồn nọ, rồi quên cái địa chỉ hiện tại. Phải cập nhật hoá tất cả địa chỉ rồi mới bắt đầu in.

Anh Bảo : Tuyên bố chương trình tu học đến đây là chấm dứt. Nhưng trước khi kết thúc anh cũng xin trình lên Thầy mấy câu hỏi. Các bạn trưởng nhóm khi bàn về sự đóng góp đã minh định như sau. Ban đầu Vô Vi là tự tu, tự tiến không có tổ chức nhưng càng ngày Vô Vi càng đông và sau này nữa nếu đúng như lời tiên tri của Đức Ông Tư thì Vô Vi càng đông hơn nữa, vậy VV rất cần có tổ chức. Chúng con cũng ngại là sẽ rơi vào một cái tổ chức như ngoài đời, do một người điều khiển nắm hết chỉ huy hết mà người đó đi sai thì sẽ gây xáo trộn như các tổ chức chính trị. Chúng con rất muốn có một tổ chức như lời Thầy dạy, trên nói dưới nghe, dưới nói trên nghe. Cũng như có nhiều người đóng góp mà đóng góp trong vòng mất trật tự thì chỉ gây hại cho Cộng Đồng Vô Vi mà không đem lại cái đóng góp thật sự như Đức Thầy mong muốn. Chúng con xin Thầy cho chúng con biết làm thế nào để đóng góp cho đúng trật tự để làm lợi chứ không làm hại cho VV.

Đức Thầy minh luận : Bây giờ có ủy ban hết, bộ phận nào cũng có ủy ban. Kinh sách phải qua Publishcation ở đó người ta kiểm soát lại trước khi in. Tự động in nhiều khi sơ sót, chứ còn người ta làm việc thì có đầu có đuôi, có hồ sơ kiểm soát rất để. Cái đó mình cần hỏi qua ý kiến những người đó. Đó là tốt.

Anh Vinh : Con có một câu hỏi. Vấn đề điển quang trí (?) và tài trí (?) cái nào quan trọng hơn.

Đức Thầy : Điển quang là trong thực hành mới gặt hái được điển quang. Thực hành thì cái trí mới sáng. Trí sáng nói chuyện mới rõ rệt truyền cảm hơn. Người ta phải thực hành và đóng góp là ở chỗ đó. Thực hành chừng nào trí nó mở, trí sáng tâm mình mới thực sự đóng góp.

Anh Bảo : Chúng con xin đặt lại câu hỏi một lần nữa, chúng con làm thế nào để đóng góp cho đúng theo đường hướng mà Thầy chỉ dẫn, chúng con sợ sẽ làm sai.

Đức Thầy : Như tui thấy Vô Vi bây giờ có sẵn hết, như hồi nãy chúng ta xem qua cuốn băng video 20 phút đó. Có người chuyên môn đóng góp phục vụ rõ ràng. Nếu chúng ta muốn làm việc đó phải qua cơ quan đó, người ta chỉ rõ và giúp đỡ cho chúng ta không sai lệch, thẳng một đường tiến chung.

Anh Toàn : Kính thưa Đức Thầy và toàn thể bạn đạo. Không thể chỉ có 12 trưởng nhóm mà ta có thể đặt một câu hỏi để đưa Vô Vi vào trong một kế hoạch lớn được. Tôi xin đính chánh cái chuyện đó là cái chuyện rất là quan trọng. Cách đây vài năm chúng ta có cái ban lo về kinh sách, nhưng sau đó trong Đại Hội Duyên Lành Thầy đã để cho chúng ta tự do in kinh sách và in tất cả những cái ấn loát, tự do, Quý vị có thể coi lại cuốn phim đó thì sẽ rõ. Chúng ta không thể trong một câu hỏi ngắn ngủi mà đặt Thầy vào một câu hỏi, câu trả lời trong một tổ chức khó khăn như vậy. Cái lý do để chúng ta tự do in kinh sách tại vì các hội đoàn không đủ khả năng tài chánh có thể in ra rất nhiều kinh sách, thành thử mở con đường rộng để cho thiền đường phát tâm, bạn đạo phát tâm, để phổ biến rộng rãi kinh sách đến cho nhân gian. Nhưng với điều kiện, thiền đường hay cá nhân muốn in đó phải có sự đồng ý của một hội đoàn địa phương. Chúng tôi xin nhắc lại là khi anh Linh nói muốn in 14,000 cuốn CD Địa Ngục Du Ký thì cũng đề là do Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ hay là muốn in một cuốn sách nào đó phải qua hội đoàn, như vậy là đủ rồi. Chúng ta không thể trở về vấn đề tập trung kinh sách. Kinh sách là phát không, có càng nhiều càng tốt. Đặt một vấn đề, hai ba chục năm SAU không còn Đức Thầy, nếu cái tổ chức nào nắm độc quyền ấn loát mà không chịu ấn loát hay bị mua chuộc không chịu ấn loát thì Vô Vi sẽ không có kinh sách phát ra thị trường. Chúng ta phải nghĩ tới tương lai Vô Vi mở rộng chứ không đóng kín. Tức là chúng ta phải theo cái trật tự, cá nhân, thiền đường, trung tâm muốn in kinh sách, CD phải có sự đồng ý, duyệt xét của một hội đoàn địa phương. Như vậy rất là đầy đủ để cái hội đoàn đó chịu trách nhiệm khi kinh sách đó in ra. Không thể chỉ với 12 người đại diện cho cuộc học tập này đặt một câu hỏi quá lớn lao như vậy. Tôi thành thật xin lỗi anh Bảo, xin lỗi Đức Thầy cái chuyện đó chúng ta phải bàn cãi một cách hết sức cẩn thận. Tôi đang nói chuyện về tương lai và một đường lối lớn của Vô Vi, chúng ta không thể trong một hai câu hỏi nhỏ như vậy để trở về vấn đề độc đoán, độc tài được. Xin cảm ơn Đức Thầy, cảm ơn bạn đạo.

Anh Bảo kính xin Đức Thầy một lần nữa minh định đường lối phải đi như thế nào cho đúng.

Đức Thầy minh luận : Như Anh Toàn đã nói muốn phổ biến rộng thì do HỘI của Địa Phương chịu trách nhiệm kiểm soát phục vụ cho chung rồi mới in ra. Đó là không có sai lạc.

Anh Hoàng tiếp : Thầy đã giao cho chúng con vấn đề kinh sách, hay Vô Vi Multimedia của anh Thăng. Chúng con luôn luôn làm theo sự chỉ dẫn của Thầy. Mục đích của Anh Toàn nói rất là đúng, bởi vì trong quá khứ đã có những người độc quyền như vậy. Nhưng nếu như Anh Linh muốn in kinh sách mà anh Linh đem ra nhà in, nó sẽ không in đúng tiêu chuẩn của Vô Vi. Còn như anh Linh giao cho ban kinh sách in xong rồi giao lại cho anh Linh. Hoặc nếu bạn đạo Pháp, Úc muốn in kinh sách, ban kinh sách sẽ giao cái mẫu bìa và tất cả nội dung. Chứ không như ban kinh sách hồi trước họ giữ luôn, họ không chịu giao ra. Từ đó bên Úc sẽ in được những quyển sách đúng khuôn khổ của Vô Vi mà lại không mất tiền chuyên chở. Con cũng đồng ý với Anh Toàn. Nếu người làm việc độc đoán thì không tốt. Nhưng rộng rãi quá cũng không nên. Thí dụ ban Thiên Ca giao cho chị Bê. Anh em mình nếu ai có năng lực, tài lực thì giúp đỡ hoặc góp ý với chị Bê. Chứ nếu nói như anh Toàn thì một bạn đạo địa phương nào đó có nhiều tiền, quen nhiều ca sĩ, họ cũng đứng ra mở một cái Thiên Ca riêng, cũng mượn danh Vô Vi thì lúc đó cái trật tự Vô Vi không còn nữa. Hai ba cái Thiên Ca tùm lum hết. Thầy đã giao cho tụi con làm việc, nếu tụi con làm sai bạn đạo có thể góp ý sửa sai, trình lên Thầy. Dạ ý của con là như vậy.

Đức Thầy minh luận : Đường lối là đường lối chung, phải cần đường lối chung của mỗi lúc phải chịu trách nhiệm như ban kinh sách, Thiên Ca, mình có làm cái gì mỗi cũng phải hỏi qua cái đường lối chung nó ra thế nào mới thực hiện chứ không phải làm ẩu. Tui cũng làm Thiên Ca, tui cũng in kinh sách, nói tùm lum cái đó không được. Đường lối chung mà người ta công bố ra bộ phận nào theo bộ phận nấy. Các địa phương muốn in thì cũng phải hỏi qua. In gửi về cho địa phương mình, trách nhiệm đó người ta kiểm soát cho mình đỡ lo, để dãi cho người phát tâm ấn tống chứ không có gom vào tay của người nào, gom lại quyền lực để khống chế người khác. Cái đó là không được. Xây dựng cho chung thì lúc nào cũng đáng được hết.

Anh Toàn : Con xin thêm chút xíu ý kiến. Nếu nói là tổ chức Thiên Ca, rồi mạnh ai nấy tổ chức. Dạ thưa cái chuyện đó không thể xảy ra được. Hay nói rằng tổ chức cái Đại HỘI như thế này là do bạn đạo đóng góp, tổ chức thành cái Đại HỘI. Dạ thưa con xin lỗi không phải như vậy. Phải có Thầy mới có cái Đại HỘI ngày hôm nay. Tui xin đính chính lại một lần nữa. Đúng Thầy nói như vậy nhưng ngày hôm nay có sự hiện diện của Thầy thì mới có chúng ta, các bạn có đồng ý như vậy không? (Vỗ tay) Thành thử tui thấy Vô Vi không có tổ chức nhưng thực sự là có tổ chức. Chúng ta phải thấy rõ ràng thành hình được một cái ĐH như thế này là có tổ chức chứ. Thành thử trong không mà có. Vô Vi là trong không mà có. Thành thử khi mà tui đặt ra vấn đề cách đây vài năm Thầy bãi bỏ vấn đề độc quyền in kinh sách. Bởi vì trong vài chục năm nữa nếu cái cơ quan nào đó bị người ta mua chuộc, bị thế này thế nọ. Giả sử như vậy thì mình bị kẹt. Nhưng nếu tất cả hội đoàn trên thế giới, Pháp có thể in được, Đức có thể in được, ở Mỹ có thể in được, Úc Châu có thể in được thì sẽ không bị kẹt vấn đề đó. Lúc đó mấy chục năm nữa không còn Đức Thầy ở đây thì ai phân giải. Nếu chúng ta có được nhiều hội đoàn có quyền in kinh sách, có quyền phát phổ biến những tài liệu Vô Vi. Thì nếu một cái hội đoàn bị mua chuộc, vẫn còn mấy chục hội đoàn hoạt động. Tui đang nói chuyện tương lai của Vô Vi. Tui đang nói chuyện một cái đường lối quan trọng của Vô Vi trong tương lai chứ không phải là trong cái thời gian này. Đó là cái lý do mà nên mở rộng vấn đề in kinh sách. Không nên có một cơ quan nào control tại vì bây giờ có Thầy thì họ sẽ nghe lời Thầy nhưng vài chục năm nữa có chắc gì hay không ?. Cuộc đời là thay đổi biến động, bị mua chuộc, thế này thế nọ thì thử hỏi lúc đó kinh sách tài liệu của Vô Vi có còn được phổ biến tiếp tục hay không? Tui xin thưa rằng, không. Chuyện đời không thể biết được. Thành thử cần phải mở rộng để cho tất cả mọi người đều có thể tham gia, có thể làm được. Bây giờ có rất nhiều cá nhân cũng đã phát tâm, làm được mà tui nghĩ cái chuyện đó rất là đẹp và HỘI chỉ đứng dùm thôi, dùm để coi in kinh có đúng hay không. Chứ nhiều khi HỘI cũng không đủ khả năng, còn để cho cá nhân tự phát tâm thì tài liệu của mình càng ngày càng lớn mạnh. Tui đang nói đến chuyện tương lai. Bây giờ còn Đức Thầy thì chuyện gì cũng êm đẹp nhưng trong tương lai không còn Đức Thầy thì những viễn tượng không tốt sẽ xảy ra mà không ai có thể giải quyết được. Cám ơn.

Anh Bảo : Thì cũng đã tìm một giải pháp, nhưng con tin nếu mà Bê Trên muốn Vô Vi tồn tại thì cho xử dụng những người có thực tâm, có thực tâm thì không có chuyện gì hết, còn có dã tâm thì Bê Trên sẽ có cách. Con tin vào cái việc đó nên con cũng không có gì lo lắng lắm. Xin bạn đạo ráng thực tâm tu để Bê Trên xử dụng mình để đóng góp cho Vô Vi. Xin cám ơn.

Chị Thương : Thời gian đã hết nhưng xin cho con được nói thêm một lời, nếu không được nói chắc con chết quá. (Đức Thầy bật cười và các bạn cũng cười rần lên). Kính thưa Đức Thầy, kính thưa các bạn. Ở Việt Nam chúng ta có Đạo Hòa Hảo, Đạo Cao Đài là do người VN sáng lập. Khi Đức Huỳnh Giáo Chủ mất đi, rồi Hòa Hảo mất à ?. Rồi khi Đức Cao Đài mất đi, bây giờ người ta vẫn tiếp tục. Còn Vô Vi, chúng ta hãnh diện là VÔ Vi, là một Đạo rất tân tiến mà Đức Thầy mất đi rồi chúng ta cũng mất luôn sao. Các bạn nghĩ sao ? Chắc chắn là chúng ta không thể mất đi được. Chúng ta phải duy trì, bằng bất cứ giá nào chúng ta phải duy trì cái Vô Vi này để mà trả ơn Thầy, trả ơn Đức Tổ Sư. Dạ xin hết.

Hôm nay ngồi viết lại những dòng chữ này, tôi thật không khỏi buồn lòng. Những lo sợ của các bạn không phải là vô lý nhưng kiên quyết giữ vững tâm tu, thực hành đúng đắn, noi gương Đức Tổ, Đức Thầy mới thật đúng là nỗi lo của một người tu chánh pháp. Nếu buông lung tâm ý, bê trễ thực hành, vá quàng đường lối. Lúc đó thử hỏi các bạn có còn là Hành Giả Vô Vi hay đã lệch sang một ngã rẽ, chỉ mang danh Vô Vi mà hành động lại chẳng phải là Vô Vi. Yên chí, thanh hút thanh mà trước hút

trước. Một định lý bất di bất dịch. Dù chỉ còn dăm ba người, chúng ta ngồi lại với nhau cũng nhất định phải sáng danh Vô Vi. Tôi luôn luôn ủng hộ bất cứ một bạn nào đi đúng đường lối, tôn chỉ dạy dỗ của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng. Phần tu học với đề tài Thực Hành và Đóng Góp đến đây tạm dừng. Thời gian thì có hạn mà bạn đạo ai cũng xuất khẩu bất tận ngôn. Nếu có kéo chắc không biết phải đến bao giờ. (xin xem tiếp phần 2)

DŨNG HÀNH TA Đi phần 2

Tàu từ lúc tách bến cho đến bây giờ vẫn lênh đênh giữa biển Trùng dương mênh mông, bến bờ đâu không thấy. Một cõi mờ mịt sóng nước bủa giăng. Cảm nhận con người nhỏ bé, giây phút hiện tại nhìn ra mặt biển hải hùng chơi với. Hai ngày kế tiếp, tàu đã ghé hai đảo ST Marteen và St Thomas, du khách tự do tắm biển và rong chơi. Ở đây, khung cảnh, không gian đều khác biệt với những thành phố băng giá Alaska năm xưa. Tôi còn nhớ rất rõ trong màn mưa bụi suốt suốt, chúng tôi đã tay dù, tay nón, lúp xúp chạy dọc một con đường mòn đến thật gần để nhìn thật rõ một tảng băng. Khí lạnh đã cuộn tròn vòng tay, phủ chụp cái nón. Không giống như hôm nay. Thật là thoải mái. Áo quần cùn cởn, tay chân dang rộng. Với những bước chân chim sáo, chúng tôi đã vui đùa không khác trẻ thơ. Mời các bạn ở nhà phân hưởng cái cảm giác thần tiên đó với Đức Thầy sau đây.

Đức Thầy : Qua hai ngày vui chơi trở về, tự nhiên và hồn nhiên như trẻ thơ. Các bạn nghĩ sao trong hai ngày đó, vui hôn? Bạn đạo : VUI. (Vỗ tay) Riêng tui, tui rất vui và lợi được 600 vòng. (Vỗ tay). Chúng ta có cả tình biển cả, có cả tình người đầy đủ ấm cúng, rất là ấm cúng. Các bạn đã tham gia đầy đủ, dưới biển cũng như trên bờ. Hôm nay chúng ta lại có cơ hội hội tụ lần chót nữa để nhớ lại kỷ niệm một năm chỉ có hai ngày vui nhộn nhất của chúng ta. Những người không có tham dự được Đại Hội Dũng Hành này, thì thấy hôn, tự mất trật tự thôi chứ kỳ thật thời cuộc là chuyện của thời cuộc, mà chúng ta vui khoẻ là nhiệm vụ của chúng ta. Cần vui khoẻ chứ không cần hoà trong thời cuộc rồi tạo loạn cho chính mình, cái đó không được. Chuyện chung đều có người ta lo, chuyện mình mình phải lo là Sức Khỏe và Tâm Linh. Cho nên qua mấy ngày Đại Hội, tui thấy các bạn nụ cười đều ươm nở trên môi, mọi người đều vui tươi. Thấy lạ lùng, trên đài truyền hình thì tuyên bố chiến tranh nhưng mà chúng ta thực hành chánh pháp cố gắng đi về trời. Mọi người đều có cái tâm tư riêng biệt thoát phàm. Cho nên chúng ta có thể họp được năm sáu trăm người nhưng mà không mất trật tự. Chúng ta lại được khen, nhóm Vô Vi rất có trật tự, rất đúng giờ. Điều này rất quý cho chúng ta. Năm nay là một năm đã qua. Mong sang năm chúng ta sẽ có một nơi tốt hơn và sẽ vui hơn. Càng ngày càng tiến triển và trật tự càng đầy đủ. Thành thật cảm ơn sự tham gia của các bạn.

CẢM TƯỞNG CỦA BẠN ĐẠO TRONG NHÓM TU HỌC

Anh Tô Trường Xuân : Anh rất vui được dự ĐH, được hưởng ân điển của Bề Trên. Anh mong rằng sẽ được dự ĐH, được hưởng những ngày vui cho đến khi bỏ xác.

Một bạn người Pháp (không nhớ tên) : Anh cũng rất vui vì đã tìm được Pháp sau khi đã bị cuộc đời khảo đảo. Anh đã dự được ba kỳ ĐH và anh đã học được rất nhiều điều bổ ích. Anh chấm dứt lời nói bằng một câu niệm Phật bằng tiếng Việt thật rõ.

Một bạn đạo nữ người Mỹ : ĐH là một món quà thật quý báu của thời gian ĐT dành cho chúng ta để tham dự ĐH với chúng ta. Và tất cả quý bạn cũng đã cho tôi một món quà của quý bạn là tình thương làm cho tôi rất cảm động.

Chị Xuân An : Con xin tạ ĐT, nếu không có ĐT thì chúng con không có sự hiện diện nơi đây. Con cũng xin cảm ơn Ban Tổ Chức đã bỏ ra rất nhiều thì giờ để lo cho bạn đạo. Trong buổi tu học hôm trước các bạn có hỏi con vấn đề xuống tóc. Xin thưa là rất giản dị. Cách đây 3 tuần con có lên TV Vĩ Kiên để thanh lọc. Xong hôm đó là thứ bảy, con đang ngồi nghe cuốn CD Thầy giảng bên Úc Châu, Kinh A Di Đà. Bắt đầu Thầy có nói, các bạn kiểm nghiệm lại hành trình tu tập và hãy tự hỏi xem là mình đã hết lòng cái hành trình của mình chưa. Thưa Thầy ngay lúc đó con tự hỏi con, con thấy là chưa. Tự nhiên lúc đó con thấy mình đã hành thiền 20 năm rồi sao đến lúc này mình vẫn còn những cái mà mình không qua được. Chắc là mình chưa cố gắng hết sức. Trong tâm tự nhiên lại hỏi là còn cái chuyện xuống tóc sao giờ này vẫn chưa làm, còn chần chờ. Con điện thoại cho Mẹ con, Anh Lạc và liên lạc với các cháu. Mẹ con buồn lắm Thầy, Mẹ con bảo con nghĩ lại đi. Con bảo con đã nghĩ 20 năm nay mà con chưa dám làm thôi. Gọi Anh Lạc, Anh Lạc cũng mừng. cách đây mấy tuần con đã nằm mơ có thấy trong ĐH Dũng Hành anh Lạc xuống tóc. Không có gì quan trọng, nhưng người VN mình hay nói, cái răng cái tóc là gốc con người nên cái chuyện xuống tóc mình phải báo cho Cha Mẹ mình biết. Anh Lạc hỏi con là xin phép Thầy chưa. Con bảo chắc không xin phép Thầy nhưng sẽ thưa với Thầy. Anh lại bảo, hỏi Thầy xem. Con gọi cho Thầy nói là con đang ở thiền viện Vĩ Kiên 12 giờ đêm nay con sẽ xuống tóc. Thầy bảo, ở đứng trước kiếng Vô Vi đó rồi nguyện. Thầy nói mau lắm, nguyện tu suốt đời, nguyện bỏ hết mọi tranh chấp rồi lạy kiếng Vô Vi. Con hỏi lạy mấy lạy. Thầy nói, 3 lạy đủ rồi. Thiền Viện Vĩ Kiên có tới ba cái kiếng Vô Vi, tôi không biết phải lạy cái nào, tôi lạy hết ba cái, đứng nguyện trước 3 cái. Xong đến 12 giờ thì tôi xuống tóc trước cái kiếng lớn nhất. Thưa Thầy rất là nhanh và giản dị như vậy thôi. Bị mình xuống lấy nên khi cầm tóc cắt cắt thì thấy tóc của mình sao đẹp quá. Khi mà con lấy miếng tóc chót thì trong này (chỉ chỉ vào ngực mình) nó có nhấc. Mình làm cái này rồi, sao bây giờ mới làm lại. Trong lòng thì nghe cứ hờn hờ, hờn hờ, không biết tại sao nó cứ hờn hờ vậy thôi. Em Bích bảo nhiều chị xuống tóc thấy buồn lắm, sao chị vui quá. Giản dị như vậy thôi, nhưng sau đó ngồi thiền suy nghĩ mới thấy quá trình của mình như là một sự đã từ từ sắp xếp như vậy. Thưa Thầy cho đến ngày hôm nay gia đình chúng con đã bán xong cái nhà.

Tiền lời do bán cái nhà đã trả hết cái nợ lúc kia. Các cháu bây giờ lên Đại Học lại sắp ra trường hết rồi. Tụi con thật sự rất là nhẹ đó thưa Thầy. Con nghĩ lại con thấy thật sự là nhờ Đức Ông Tư, Đức Thầy, nhờ các bác, các anh chị bạn đạo đã từng năm này năm khác năm nợ nhắc nhở mình trong rất nhiều khía cạnh của cuộc đời này. Cho đến bây giờ mình đi vào cái chuyện xuống tóc. Trên thuyền hôm rày có nhiều chị nói với con, ồ xuống tóc đẹp quá. Nhưng con thấy xuống tóc là mới bắt đầu cái chuyện trong tâm mình. Mình phải tìm đủ mọi phương tiện, phương cách để giúp cho chính mình hành thiện. Cái tâm con, thưa Thầy ngay lúc mới vào Vô Vi là con đã muốn sửa mình. Thế mà không biết tại sao mình không hết lòng. Nó vẫn còn có nhiều lý do để làm mình quên. Cho nên cái xuống tóc này là một trong những phương cách để nhắc mình hành thiện và thực sự đi vào trong tâm để kiểm soát mình một cách kỹ càng. Một số anh có hỏi là bà có thấy cái gì chưa. Tôi nói là bắt đầu có thấy là mình cố gắng thiện hơn thưa Thầy. Thầy có nói con là một ngày phải soi hồn ít nhất là 5 lần, thưa Thầy cho đến nay con chỉ làm mỗi ngày 3 đến 4 lần. Bây giờ thì thấy lúc nào cũng phải nhớ nhắc, — mình đã làm cái này thì phải cố gắng lên chứ. Có hai điểm, một điểm ngắn hạn và một điểm dài hạn. Điểm ngắn hạn của con là con nhìn tuốt bên trong thì con thấy lòng con còn nhiều gợn sóng, mà con biết những gợn đó nó sẽ thành những cơn sóng lớn, thành những trận bão. Thì con tự hỏi là khi nó thành những trận bão, con đã sẵn sàng để lãnh chưa. Thì con thấy con chưa sẵn sàng. Cho nên con mong rằng cái chuyện xuống tóc dễ dàng này nó sẽ giúp con tiếp tục dũng hành trong cái tự cứu chính mình như Thầy đã có nhắc nhở. Đường lối đó dễ nhưng mà không dễ. Nên con phải tự giúp con. Vì vậy con xin cảm ơn Thầy đã cho con cái pháp. Cảm ơn.

Anh Lạc (phu quân của chị Xuân An): Kính thưa ĐT, kính thưa chư vị Bê Trên, kính thưa các bạn đạo. Khi nghe tin Xuân An xuống tóc tôi đã đến một hiệu cắt tóc bảo xuống cho tôi 50 phần trăm. Cái ngày trước khi đi ĐH tôi đã hoàn tất cái chuyện làm việc sau 25 năm phục vụ, về hưu non. Nhưng vào phút chót họ yêu cầu tôi ở lại làm cố vấn cho họ một năm rưỡi nữa. Sau một năm rưỡi đó, chương trình của họ xong, tôi sẽ xin xuống tóc. Và thời gian thay vì đi kiếm tiền, con đến đây xin Đức Thầy, xin Bê Trên Cộng Đồng Vô Vi, xin quý bạn nếu có cần điều gì trong khả năng con xin hết lòng đóng góp. Đức Thầy ; Anh Lê Văn Lạc lúc nào cũng thật tâm đóng góp từ sơ khai tới bây giờ. Mọi việc anh đều cần kiệm và xây dựng cho chung. Bạn đạo rất cảm ơn Anh nhiều khía cạnh anh đã hy sinh nhiều thì giờ phục vụ cho bạn đạo, lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ cho bạn đạo. Giờ đây anh đã nói nếu chúng ta có chuyện gì cần đến anh, anh sẵn sàng tiếp chúng ta, 50 phần trăm như anh đã hứa.

Anh Nguyễn Văn Thiệu : Nhóm số 4. Rất vui khi gặp Thầy, Thầy nói Nguyễn Văn Thiệu chết rồi sao Nguyễn Văn Thiệu nào còn ở đây. Con nói với vợ con, đủ vốn rồi. Sau đó con được gặp Thầy nhiều lần, con vui quá. Trước khi đi con nói với vợ con, chắc đi lần này là lần chót vì chờ máy bay lâu quá, mệt quá. Nhưng khi tới nơi, được bạn đạo đón về nhà nói chuyện tới 4,5 giờ sáng vẫn không thấy mệt. Con nói với vợ con là lần sau đi nữa. Từ ngày con thực hành pháp đến nay, thân tâm con an lạc. Con nguyện sẽ cố gắng tu tập đến suốt đời. Dạ xin cảm ơn.

Chị Trần Thị Lan Châu (Hội Trưởng Hội AHVV Florida) : Con thành tâm cảm ơn Thầy đã dìu dắt con những năm qua. Khi con nhận được pháp này thì con cố gắng tu thiện để con sửa tâm, sửa tánh, mở rộng lòng từ bi và phục vụ. Con rất mang ơn Thầy đã cho con có cơ hội phục vụ bạn đạo Florida. Con xin hứa sẽ phục vụ hết lòng cho tới ngày con nhắm mắt. Khi con được làm việc với Ban Chấp Hành (Hội), Ban Tổ Chức (Thiền Ca) thì con thấy được sự hy sinh của các bạn. Nhưng người đời thì trảm ý, ngàn ý, khó mà làm cho các bạn vừa ý được. Theo con thấy thì chúng con chưa được hoàn toàn như lời Thầy dạy phải đoàn kết và thương yêu. Vì vậy con mong rằng trong tương lai các anh chị chúng con sẽ đoàn kết thương yêu ngồi lại với nhau để làm việc cho được tốt đẹp.

Chị Gấm : Cảm tưởng của tui là tui già rồi chỉ còn con đường tu thôi, đi thẳng hồng có đi quẹo đi cong gì hết. Thầy dạy làm sao tui làm y vậy (đã tự nhận là đệ tử là phải y vậy). Ban ngày tui thích làm cho người ta vui, người ta vui thì tui vui. Nhờ tu cái pháp này, tui hồng có để cái gì trong lòng hết (đúng mức Vô Vi). Ai nói chuyện gì hồng phải chuyện của mình thì thôi. Chuyện gì phải quên đi thì quên đi chớ không có để trong lòng. Thầy nói Vô Vi mà, đâu có ai giận ai, đâu có ai buồn ai đâu. Anh Lý Vĩnh giới thiệu, Chị Gấm là một bạn đạo lớn tuổi thuộc TĐ San Jose, tâm tánh thật thà, ăn ngay nói thẳng mà nói rất có duyên. Anh em bạn đạo San Jose rất thương chị Gấm. Theo tôi, chị Gấm xứng đáng đại diện cho những Lão Bà Vô Vi, thật không hổ danh. Năm nào Anh Lý Vĩnh cũng ưu ái mời chị Gấm lên phát biểu. Khi chị nói cả hội trường say mê theo dõi, bạn đạo cười vui, vỗ tay ào ào như đang xem hài kịch. Văn nói của chị thật đúng 100 phần trăm người bình dân Nam Bộ. Tôi xin được tóm gọn ý của Chị, chứ văn ngôn, dáng điệu diễn tả thì mời các bạn xem video mới thấy được hết cái chơn chất, thiện lành lồng trong cái duyên dáng của một con người Vô Vi đúng mức. Không có tiền nhưng lại thích đi mượn nợ để làm phước, Chị là một trong những người trời sanh ra để đi giúp người, thích sống cho tha nhân. Tan giờ sinh hoạt ra, các bạn chạy theo đăng ký mượn tiền chị Gấm, trong đó cũng có tui. Chị trả lời tỉnh bơ, bà nói trẻ quá, tui hứa với họ hết rồi. Chị xin phép Thầy được về VN ăn Tết năm nay.

Đức Thầy : Về VN thăm bà con thì được, chứ đừng về VN nói chính trị xen vô nội bộ người ta là hồng được.

Một bạn đạo người Ấn : Anh niệm Phật bằng tiếng Việt Nam thay cho câu chào. Tôi xin đội ơn Đức Phật Tán, là một vị Phật mà tôi đã đi tìm trong suốt cuộc đời của tôi. Chúng ta đang rung động trên biển động này (biển đang sóng lớn, tàu lắc lư). Có ai đó đi tìm, đào sâu trong những cơn sóng lớn để tìm một sự thanh tịnh, vắng lặng. Tôi đang đứng đây, cơ thể tôi đang rung động. Nhưng phần hồn tôi đội ơn Thầy Tán, Đức Phật đến vô cùng. Anh nói trong làn nước mắt chan hòa.

Chị của anh Đê : (xin lỗi vì máy thu không nhận được lời giới thiệu tên của chị) : Gặp Thầy năm 1972, sau đọc sách bắt đầu ăn chay và thiền cho đến bây giờ. Chị chú trọng niệm Phật. Niệm luôn luôn, quét nhà, rửa chén, giặt đồ hay làm bất cứ chuyện gì chị cũng nhớ niệm trên đỉnh đầu. Cho đến lúc chị đi về VN, trên máy bay khi ngồi thở Pháp Luân, chị nghe tiếng thầy niệm Phật vang lừng trên không. Bịt lỗ tai cũng nghe, mở lỗ tai cũng nghe. Chị nhận rất nhiều chuyện lạ. Hành nghề cô giáo, chị được phụ huynh học sinh tin tưởng hay đến vấn đề chị về bất cứ chuyện gì xảy ra trong gia đình. Chị kể ra cái chứng nghiệm hành pháp để đóng góp cho ĐH. Theo chị pháp Niệm Phật rất có linh nghiệm. Máy ngày dự ĐH, chị đã vui như một trẻ thơ, quên hết chuyện bận bịu gia đình. Cứ canh đúng giờ chị đi ăn, đúng giờ chị đi học đạo. Cuối cùng chị xin đội ơn Thầy đã ban cho chị cái Pháp.

Anh Lai Trần Tê : Năm 1993, anh biết Pháp qua người em là Lai Sách Thi. Trước 75 anh là lính Biệt Kích Dù, xông pha chiến trường, vào sanh ra tử. Vì phải đối diện với cái chết gần trong gang tấc, người lính vì vậy đã xem nhẹ mọi thứ, mọi giá trị trên đời. Anh Tê cũng đã sống ngang tàng như một hảo hán đời Lương Sơn Bạc. Anh chẳng những giỏi đánh giặc mà còn thích đánh lộn và dưới tay cũng có đàn em sẵn sàng nghe lệnh. Vào tu, anh từng bư ớc chậm chạp, cố gắng hành pháp, tự sửa thân tâm. Không thể một ngày một bữa mà có thể dẫn cái đám lục tặc trong người nghe theo. Tu từ năm 93, anh vẫn còn hút thuốc, uống rượu, chưa dứt khoát. Cái dục vẫn còn hành hạ anh. Cho đến một hôm, anh nghe được một cuốn băng của Thầy giảng về hai chữ dứt khoát, anh ngộ trong phút chốc. Anh khóc nhiều lắm và dũng cảm quyết định dứt khoát cái dục. Đến hôm nay đứng trên ĐH nói những lời này anh đã dứt được chữ dục đúng 10 tháng. (Vỗ tay). Theo tôi nhờ giới chỉ huy nên khi vào tu anh đã dẫn dắt đám lục căn lục trần của mình ngon lành. Cảm tưởng của anh về bạn đạo Vô Vi, tất cả đều là những người ngang bướng như anh. Nên khi vào tu sẽ dễ ảnh hưởng người xung quanh. Anh xin đội ơn Thầy, đội ơn Đức Tổ Sư, đội ơn Thượng đế. Ngày xưa một ngày anh hút từ 2 đến 3 gói thuốc. Anh bỏ thuốc trật lên trật xuống, năm lần bảy lượt. Nhưng đầu năm 2000 anh quyết tâm dứt thuốc và anh đã bỏ được cho đến nay. Anh nguyện sẽ tu đến ngày nhắm mắt và nguyện từ bỏ dục.

Đức Thầy : Tình người phải qua một cuộc đời gay gắt, khổ cực cùng mọi thứ tâm. Cho nên tu thường giảng là khổ, khổ, khổ mỗi bước vào biên giới của Phật Pháp. Thấy anh nói anh là anh hùng nghe dữ lắm nhưng mà trong tâm khổ không ai biết. Thấy mình làm anh chị nhưng mà khổ không ai hay. Chừng thức tâm rồi vàng cũng không đổi là vậy. Những người lưu manh mà thức tâm rồi vàng cũng không đổi. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của anh.

Anh Lý Vĩnh : Kính thưa thầy, vừa rồi anh Trần Tê đã nói lên quá trình tu học và chứng nghiệm kết quả của anh. Thầy cũng đã phân giải anh đâu là một người hung hăng nhưng tâm rất khổ. Để tiếp theo con cũng xin giới thiệu một nữ bạn đạo cũng thuộc dạng "trật búa" không vừa. Xin mời chị Ngọc Sương.

Chị Ngọc Sương : Kính lạy Thầy, kính thưa các bạn. Hôm nay con lên đây, thật là đặc biệt, con xin trình diện cái đầu (trọc) của con. Sự thật ra con là một người phải gọi là lãng tử giang hồ đó Thầy. Lãng tử cả trong văn chương. Cuộc đời của con như Anh Trần Tê nói, anh khổ vì cái Dục hoành hành. Còn con, con là một nạn nhân của cái Dục của đàn ông. Thượng Đế sanh con ra có chút đỉnh nhan sắc, có chút đỉnh duyên dáng nên con khổ về tình duyên dữ lắm. Khổ triền miên. Tới cái ngày đầu tiên mà con gặp Thầy ở Đại Hội Úc năm 97. Con làm MC, khi dứt chương trình con bước lên sân khấu. Con ôm Thầy để chụp hình thì Thầy nói với con, Ngọc Sương duyên nghiệp nặng quá mà. Thầy nói cái câu đó con về con suy nghĩ hoài, con không hiểu. Khi con dứt khoát tu hành, nghiệp duyên của con phải giải chứ. Con nghĩ nó đã giải trong tâm con rồi và lúc nào con nhìn người đàn ông cũng giống như đàn bà, con không thấy cái gì là cảm giác nữa mà sao Thầy cứ nói con như vậy. Rồi tất cả những lần sau, lần nào gặp con, Thầy cũng nói về vấn đề duyên nghiệp. Thầy cứ nói, con già rồi con đừng lấy chồng nữa nghe con, con của con lớn hết rồi con đừng lấy chồng nữa nghe con. Con suy nghĩ hoài. Sao mà kỳ quá vậy. Năm rồi ở Tiếp Khắc, Thầy kêu con ăn chay, Thầy kêu con xuống tóc. Về con ăn chay liền thì con thấy con xuống tóc. Con đi VN, mấy đứa con của con kêu con ăn thêm đồ biển. Con suy nghĩ Vô Vi đâu có biểu phải ăn chay mà cũng không kêu xuống tóc. Thấy vậy con ăn lạm xạm nữa. Về tới nhà thì con hối hận ghê lắm. Tại sao Thầy thương mình Thầy biểu như vậy mà mình không nghe lời. Con ra con nguyện. Đêm đó con thiền, con nói nếu mà Thầy kêu con ăn chay thì Thầy hỗ trợ cho con đi. Sáng đó con ăn chay liền, cho đến bây giờ thì con ăn chay được. Nhưng còn vấn đề xuống tóc thì không thể được. Con nghĩ là tu Vô Vi mà, Ông Tư, Ông Tổ của mình còn để tóc, tại sao Thầy cứ biểu con xuống tóc. Con nghĩ cái này nó vô lý quá, con cứ suy nghĩ hoài. Con nghĩ mình phải suy nghĩ chứ, mình phải sáng suốt chứ. Thầy nói nhưng mà mình phải dùng trí của mình để mình suy nghĩ. Nhưng con suy nghĩ không ra. Vì con nghĩ là Thầy không bao giờ dạy hư con. Thầy thương con lắm Thầy mới nói những điều đó. Các bạn cũng vậy. Con đến ĐH này con đi hỏi ý kiến những người có tóc, họ biểu không phải vậy đâu chị, mình cứ để tóc đi, mình tu là tu tâm, mình cạo là cạo tâm chứ đâu phải cạo đầu. Mà hể con hỏi những chị xuống tóc thì mấy chị nói, xuống đi chị, xuống tóc mát lắm, xuống tóc tối mình ngồi thiền mình nghe điển rút sướng lắm. Con hỏi riết một hồi rồi con thấy con mất tiêu đâu rồi. Con không còn là con nữa. Con không biết làm sao đứng giữa hai bên. Một bên biểu xuống đi chị, một bên biểu đừng có nghe, Vô Vi mà cần gì xuống tóc, chị lo cái tâm của chị đi. Tu đây là tu tâm chứ không phải mình tu cái đầu hay tu hình thức. Nhưng trong lương tâm của con, con rất sợ hãi cái chuyện xuống tóc. Khung bố ở Mỹ con không sợ. Đi máy bay đến đây con cũng không sợ, mà con sợ xuống tóc hà. Con sợ đến nỗi con không đóng tiền đi Đại Hội. Ai hỏi con cũng nói không đi, năm nay không đi. Con muốn né Thầy. Không nói với ai hết nhưng mà con không thêm đóng tiền đi Đại Hội. Thầy biết hôn, chị Xuân Mai cúp số tháng 6. Một tháng rưỡi sau, gần hai tháng. Minh Sơn gọi điện thoại cho con nó, Di

Sương ơi, Di Sương đi ĐH hôn có vé nè Di Sương. Di Sương trúng lô tô Di Sương đi ĐH hôn. Con nói tao đâu có mua lô tô đâu mà trúng. Minh Sơn nói, nhưng mà nếu trúng có đi hôn. Con nói nhưng mà không có mua lô tô. Minh Sơn nói có người mua vé rồi bây giờ bình nặng lắm, người ta bỏ vé. Người ta năn nỉ Di Sương đi đi, người ta bớt phân nửa tiền cho Di Sương đó. Con cứ nói, tao không đi. Một mình con biết cái chuyện đó, không ai biết hết. Tại vì con sợ đi lại đây con gặp Thầy. Nhưng cuối cùng thì con đi. Lại đây thì lương tâm con khó chịu quá, nó cứ thôi thúc con. Lời nói của Thầy cứ văng vẳng trong đầu con hoài. Con hồng biết chuyện gì đây mà kỳ cục quá. Con đến gặp Thầy, tưởng đâu là Thầy sẽ nói dùm cho con, thôi hồng sao đâu, con tu tâm đi con, con lo cái tâm của con được rồi. Thầy hồng có nói vậy, Thầy nói là, xuống tóc. Rồi Thầy nói duyên tình là tóc đó con, con già rồi duyên tình còn đâu nữa mà để tóc, Minh Sơn nó trẻ như vậy duyên tình nó còn dài mà nó còn xuống tóc, sao con không xuống tóc. Đó là bữa trưa tôi gặp Thầy ở hồ bơi. Hai hôm sau, tối 29 tôi không chịu nổi nữa. Tôi gặp chị Tuyết ở Monaco, chỉ nói thôi chị xin Thầy cắt tóc đi, cắt như con trai vậy đó. Tui nói được rồi, cái chiều này được đó. Tui mới năn nỉ Lan Châu dẫn lên gặp Thầy, nhờ Lan Châu năn nỉ phụ xin Thầy cho cắt tóc. Tưởng đâu vô nói vậy thì Thầy chịu. Thầy ơi Thầy, làm bộ vừa nói mà cái mặt nhăn nhó, trong này nó khó chịu quá, Thầy cho con cắt tóc đi. Thầy nói, như vậy là đâu có dạy nó được, như vậy là đâu có kèm được. Trời nói câu đó tự ái dữ lắm nghen. Dân này là dân trật búa như anh Lý Vĩnh nói mà. Nghe nói như vậy là tự ái dồn cục rồi, tại sao mình không dạy nó được. Ngọc Sương mà thua nó sao. Tui quyết định xuống tóc. Thôi rồi một kiếp hoa tàn. Từ đây xếp áo, xếp hàng đi tu. Tui năn nỉ chị Cao Bạch Trúc đến phòng ngủ của tui, đề đầu tui cắt tóc tui trước cái kiếng phòng tắm chứ không phải là kiếng Vô Vi. Và tôi rất tỉnh táo, không khóc, không gì hết. Tôi cứ nói với chị Trúc là, bây giờ coi như hết đời rồi. Đây là cũng như mình đi lấy chồng theo ý cha mẹ. Cha mẹ đặt đâu mình ngồi đó, chứ không có yêu, không biết yêu là gì hết. Sáng hôm sau mấy bạn gặp tui hỏi, sao chị thấy sương chưa, nghe mát chưa. Tui nói mát thì có mát mà sương thì chưa có sương. Trong này nó còn ẩm ứ. Nhưng mà không phải vậy đâu quý vị. Nó có một trùng hợp ngẫu nhiên mà con không tưởng tượng được. Con nghĩ đây là Thượng Đế ban cho con và chính Cha ban cho con. Người Cha sanh tui ra chết ngày mồng ba Tết năm 1977. Hồi nãy Ban Tổ Chức nói hôm nay là ngày mồng ba Tết Vô Vi, tôi trình diện cái đầu trọc của tôi với người Cha linh hồn của tôi. Cha mẹ tôi sanh ra tôi ngày 1 tây tháng 11 năm 1947. Và bây giờ là Ông Cha sanh để phần hồn của tôi ngày hôm nay tôi xin trình diện với các bạn ngày 1 tháng 11 năm 2001. Đây là một sự trùng hợp ngẫu nhiên và người Cha này đã sanh ra phần hồn của tôi. Kể từ ngày hôm nay tôi nghĩ rằng tôi đã được tái sanh và tôi sẽ sống một cuộc đời không phải là cuộc đời của dĩ vãng. Kể từ hôm nay tôi mới thực sự là tôi cả hồn vía. Nên tôi phải hiểu sự thương yêu của Đức Cha, để không làm cho Đức Cha buồn. Tôi tu tinh tấn có lợi cho tôi trước nhất, nhưng đó cũng là cái sự mà tôi muốn trả hiếu cho Đức Thầy và cũng là một người Cha đã tái tạo ra tôi trong cuộc đời này. Dạ con xin hết.

Chị Ngọc Sương lạy Thầy ba lạy.

Đức Thầy : Chị Ngọc Sương có dịp biết xứ dụng hai chữ dứt khoát. Học đủ thứ văn chương mà hai chữ dứt khoát chưa thấu triệt. Ngày hôm nay xuống tóc là dứt khoát tu tiến. Thành thật cảm ơn sự đóng góp của chị ngày hôm nay.

Sau đó là phần cảm tưởng của các bạn dự Đại Hội. Nhìn chung chung vẫn là rất vui, rất cảm ơn Đức Thầy đã ban cho, đã tận tình tận độ. Và tất cả đều không quên cảm ơn Ban Tổ Chức. Đã với một tình yêu thương Vô Vi, một thái độ phục vụ Vô Vi, phối hợp nhịp nhàng, thể hiện xứng đáng là những Hành Giả Vô Vi ở thiên niên kỷ mới này. Với số lượng 650 bạn đạo tham dự ĐH. Ban Tổ Chức vị chi 1 người đã phải gánh hơn 100 người. Lo từ tờ giấy visa nhập cảnh chí đến bữa ăn cuối trước khi chia tay. Cô Xuân Mai đã nghẹn ngào thông báo có 5 bạn vì sợ ý không xin visa quốc tế mà BTC đã lưu ý rõ ràng trong cẩm nang, để phải quay về. Cô đại diện BTC xin lỗi nếu có điều sơ sót. Chắc chắn là phải có sơ sót. Những cái sơ sót do ý người quá khó, không thông cảm hoặc chưa bao giờ đứng ra gánh vác thì không thể nào cảm thông. Tôi hạnh phúc được dự 4 lần Đại Hội. Từ Thái Lan, Alaska, Tiệp Khắc và bây giờ là Dũng Hành Florida. Cứ mỗi lần như vậy, tôi gần như được trở về tuổi thơ lúc cấp sách đến trường những năm 15, 16. Buông bỏ hết những ràng buộc mặc mớ, những muộn phiền không đâu, xách cái valy lên đường là tiếng cười, là niềm vui đã chực sẵn đợi chờ. Tạ ơn Thầy. Tạ ơn Thượng Đế trên cao. Và cũng không thể nào quên tạ ơn những người bạn có lòng dưới thế. Đâu đó, đôi khi vẫn có lời ra tiếng vào, xầm xì BTC thế này thế nọ. Với tôi và nhiều người nữa, chỉ là tiếng gió thổi vu vơ, không làm bay được cọng tóc. Nói gì đến mở cánh cửa lòng. Hãy tận tình gánh vác cái đám lục tặc trong mình đi rồi sẽ biết. Nội cái chuyện một ngày phải nhớ bắt chúng nó niệm Phật còn chưa xong, lúc nhớ lúc quên, thì khoan chỉ trích, phê bình, chê khen các thứ. Vào tay mình đã chắc mình làm tốt hơn không? Nói gì đến chuyện gánh vác "non sông", có lẽ phải hện thêm vài kiếp nữa, may ra.

Phần cảm tưởng mở đầu với một bạn người Anh : Bạn nói cho dù đất nước của bạn đang có chiến tranh nhưng bạn biết ngày về quê hương, bạn sẽ vẫn còn sự bình an trong tâm. Sự bình an mà bạn đã nhận được từ Đức Thầy, từ bạn đạo. Bạn đội ơn Đức thầy, cảm ơn BTC đã cho bạn có những ngày vui thiện lành.

Chị Ngọc Sương : Theo chị, thế giới đang bị khủng bố từ tinh thần đến vật chất mà các bạn đã dũng cảm đến dự ĐH đông đủ là một kích động vô cùng đến tâm tư của Chị. Chị chúc các bạn giữ mãi sự dũng cảm đó trong hành trình tu học để xứng đáng là một đệ tử Vô Vi, dưới sự dẫn dắt của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng.

Anh Mai : (anh bị khiếm tật đôi mắt) Anh khóc nức nở khi nói đến tình thương yêu bao la, vĩ đại của Đức Thầy. Trong những ngày ĐH, theo anh các bạn đã hưởng được niềm vui bằng mắt, mũi, tai, miệng. Nhưng nếu các bạn niệm Phật không ngừng

nghe, hành pháp đúng đắn, đều đặn. Các bạn sẽ nhận thêm được niềm vui điển quang. Các bạn sẽ vui cùng với Thầy, sẽ nhẹ bớt cho Thầy cái gánh nặng.

Đức Thầy minh luận : Anh Mai đã tự tu trong lúc mở mắt không thấy ánh sáng. Nhưng mà tâm cương quyết xây dựng cơ tạng tiến hóa tới quân bình sáng suốt. Tâm thức của anh lúc nào cũng sáng suốt. Khi nghe được lời giảng, anh hiểu và thực hành đúng đắn đi tới nên anh mới có ngày hôm nay. Với cảnh đời của anh thì rất buồn nhưng nhờ có cái tu này đem lại ánh sáng trong vinh quang thì gia cang được ổn định. Con cái ngoan ngoãn và chính anh cũng có cơ hội đêm đêm thực hành đúng đắn. Các bạn đã thấy rằng, lấy gì chứng minh Anh ở trong cảnh khổ, buồn tủi nhưng mà anh khóc trong tu tiến nó giải trước ô trong nội tâm đem lại ánh sáng tươi tốt trong tâm linh của chính anh. Ngày hôm nay anh rất cảm động là anh mong muốn rằng tất cả mọi người cũng sẽ giải trước thanh nhẹ như anh. Thành ra anh có vẻ rơi lụy. Nhưng mà rơi lụy này là giải trước. Anh cũng mong muốn mọi người tự giải trước và thức tâm. Thành thật cảm ơn anh Mai.

Anh Lý Vĩnh giới thiệu chị Lý Lệ Nhân là một bạn đạo hiểu thảo. Mười mấy năm nay chị Nhân đi ĐH, lúc nào cũng với một bà mẹ tật nguyền và một Ông Cha già yếu. Lòng hiếu thảo của Chị Nhân đánh động tâm thức của Anh Lý Vĩnh. Anh cảm phục chị và ân cần mu ốn mời chị Nhân lên sân khấu tâm tình cùng Thầy và các bạn. Rất tiếc Chị Nhân không được cho biết trước nên đã vắng mặt. Mãi đến gần hết giờ chị Nhân mới xuất hiện. Chúng ta sẽ nghe tâm tình của Chị ở phần cuối. Bây giờ mời các bạn nghe Chị Trang.

Chị Trang : Nhờ thực hành pháp, sức khỏe của Chị khả quan hơn trước. Tâm tánh chị sửa đổi, vô sở làm chị không câu nệ việc. Mỗi khi có sự đụng chạm với các bạn đồng nghiệp, chị niệm Phật cho qua. Chị kể về căn bệnh ma ám của người Mẹ già ở VN. Nhờ nghe băng niệm Phật của Thầy mà má của chị đã hồi sinh. Chẳng những đã đuổi được con ma mà bà Bác đã mạnh hẳn luôn, không còn bị luồng điện tà xâm nhập nữa. Chị hết lòng cảm ơn Thầy. Chị khuyên các bạn nên cố gắng niệm Phật.

Đức Thầy : Vợ chồng chị Trang lo cho gia cang rất hiếu thảo đối với mẹ hiền. Cho nên người có hiếu bề trên lúc nào cũng chứng tâm. Hiếu thảo đầy đủ động tâm trời Phật thì sự chơn chánh nó bùng sáng ra, tất cả những ô trước nó phải tan khỏi chơn tâm của người bị nạn. Qua những sự chứng nghiệm của nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật chấn động vô cùng sáng lạng và mạnh mẽ. Các bạn đã thấy đây là một điều may mắn mà chúng ta có thể tom góp dững mảnh thực hành liên tục như vậy. Tâm trí sẽ mở rộng ra, tai nạn sẽ lần lần tan biến. Thành thật cảm ơn chị Trang.

Chị Hoa : Chị cảm ơn Đức Thầy từ bấy lâu nay đã lo thương yêu gia đình của chị từ tinh thần đến vật chất. Mấy năm qua chị bận bịu sinh kế đã không thể dự ĐH. Nam nay nhờ ơn phước hai vợ chồng chị và một đứa con đã được đi ĐH. Trước đây vài tháng chị đi làm, vô sở 7,000 nhân viên mà chị cảm nhận họ như đã mất đi sự sống. Chị nhìn ngoài đời cũng có một cảm nhận tương tự. Chị phê một chữ buồn cho cả thế giới hiện tại. Nỗi buồn không tên cứ lẫn quẩn tâm trí chị. Sau cùng chị thầm mong sẽ được nghỉ việc và bề trên đã cho chị toại nguyện. Chị khuyên các bạn nên thiền nhiều hơn, niệm Phật nhiều hơn. Việc đời nên dẹp bớt, dành thời gian cho sự tu tập vì không còn kịp nữa. Theo chị Thầy đã biết trước biến cố ở Mỹ nên đã đặt tên Dững Hành cho ĐH.

Chị Lý Lệ Nhân : Tâm tánh hiền lành, sự lương thiện lộ hẳn ra mặt, Chị Lý lệ Nhân rụt rè phát biểu. Mười mấy năm nay, không lúc nào chị ái ngại sự khó khăn, khổ sở để đẢa Cha Mẹ đi dự ĐH. Dù lúc Mẹ chị còn khoẻ hay ngồixẻ lãn như bây giờ. Năm nay chị có ấn tống ba cuốn CD, một là lời giảng của Ông Tư và 2 cuốn là lời giảng của Thầy. Trước khi đi chị có điện hỏi ý kiến Thầy, Thầy bảo mình làm chuyện chánh đáng đừng sợ cứ đem CD theo đến Đại Hội Dững Hành. Chị cảm ơn Thầy đã dạy dỗ chị và chị chúc Thầy sống lâu trăm tuổi.

Phần cảm tưởng của bạn đạo về Đại Hội đến đây kết thúc. Tiếp theo, BTC dành cho văn nghệ được 45 phút ngắn ngủi. Kể từ ĐH Thanh Tịnh Tiếp Khắc, chương trình sinh hoạt có chiều hướng nặng về tu học, mục đích tạo cơ hội cho bạn đạo có dịp bày tỏ chứng nghiệm tu học của mình với Đức Thầy. ĐH năm nay có nhiều thay đổi, không theo một trật tự cố hữu từ xưa. Không có bài giảng, không có vấn đạo nhưng cứ sau mỗi một phát biểu của bạn đạo đều có lời minh luận của Đức Thầy. Gom hết lại, theo tôi là một bài giảng với nhiều trình độ thiết thực, rõ ràng, chứng minh liền theo lời nói, rất giá trị.

VĂN NGHỆ ĐẠI HỘI

Mở đầu anh Lâm, MC của ĐH giới thiệu người điều khiển chương trình văn nghệ như sau : Kính thưa Đức Thầy, kính thưa các bạn. Đức Thầy thì càng lúc càng trẻ mà bạn đạo càng ngày càng lớn tuổi. Có những vị về hưu già từ lâu và có những vị vừa mới về hưu non như sáng nay. Như vậy thì quý vị nhận thấy trong vòng 10 năm hay 20 năm nữa, sẽ không còn những ca sĩ, nghệ sĩ nào để trình diễn cho Thầy xem. Vì vậy BTC quyết định mời một trung tâm tuyển lựa ca sĩ Vô Vi để sửa soạn cho chương trình vài chục năm tới. BTC đã không quản ngại tốn kém, đường xa đã đi tới tận Úc Châu để mời một trung tâm kỹ thuật. Sau đây xin mời chị Giám Đốc Trung Tâm tuyển lựa ca sĩ mầm non và mầm già của Vô Vi. Xin mời chị Giám Đốc La thị Ngọc Sương. Anh Lâm chia micro kêu hai ba lần vẫn không thấy chị Giám Đốc cái trung tâm mầm non, mầm già ở đâu. Hóa ra, chị Giám Đốc tên là Lê thị Ngọc Sương mà anh Lâm lại kêu là La thị. Chị đứng sát bên sân khấu chớ đâu nhưng chị không thèm lên tiếng. Thưa các bạn, thật ra đây chỉ là một hội ý trước để giới thiệu cho vui thôi. Anh Lâm tiếp, tối ngày em cứ thấy chị hết Lết chỗ này thì La tới chỗ nọ, em mới kêu chị là La thôi đó, không lẽ em kêu chị là Lết thị chứ. Bạn đạo vỗ

tay âm âm, bầu không khí sôi động hẳn lên với lời giới thiệu đầy dí dỏm của anh Lâm. Chị Ngọc Sương bắt đầu thế chỗ anh Lâm, điều khiển chương trình văn nghệ.

Chị giới thiệu cái trung tâm kêu là Trung Tâm Tuyển Lựa Ca Sĩ Vô Vi Bình Dương của chị nhũsau : Kính thưa Đức Thầy, kính thưa bà con cô bác. Đức Thầy đúng là càng ngày càng trẻ, càng ngày càng đẹp trai. Mà các bạn, trong đó có tôi nữa càng ngày càng cảm thấy mình già đi, thành ra năm nay chúng tôi nảy ra ý định tổ chức một trung tâm tuyển lựa tài năng mới, mầm non cũng như mầm già, không phân biệt tuổi tác, không phân biệt giai cấp. Thí sinh đầu tiên, tôi xin mời là Em Lai Sách Thi. Em Thi với đơn dự tuyển là 25 tuổi, cao 1 mét 8, cân nặng 200 ký lô. Em Thi bự như anh chàng khổng lồ đứng kế Chị Giám Đốc. Em xin phép lên chào Thầy, chào khán giả rồi lui vô hậu trường để hóa trang cho vở hài kịch Tây Du Ký. Thí sinh thứ hai là Em Mai Quang. Em Quang chưa kịp lên sân khấu đã bị cướp mi-cờ-rô. Nhìn lại hóa ratay MC lão luyện Trương Hoàng Phước, nhảy lên ăn ké. Phước chụp micrô và đã giới thiệu một cách điệu nghệ ca sĩ Mai Quang với bản nhạc Tình Siêu, thơ của Đức Thầy, phổ nhạc Mai An.

Trung Tâm không ngờ bạn đạo lại có nhiều tài năng ấp ủ như nấm rơm non chưa đến ngày ra chợ. Danh sách mà tôi nắm trong tay gần 30 chục tiết mục. Gồm có, ca, vũ, hài kịch, vọng cổ, múa lân, đánh võ, chầu kể thổi sáo tây và thổi sáo ta. Nhưng rất tiếc thời gian quá giới hạn. BTC cho 45 phút mà bà con cô bác cảm tưởng lán hết 25 phút. Hai mươi phút phù du ngắn ngủi chỉ đủ cho màn vũ của hai em Ngọc Bích và Ngọc Trinh. Thêm một màn ngâm thơ, bài Dũng Hành của Đức Thầy do Phước đọc diễn là kết thúc. Tiếc quá nhưng tôi không biết phải làm sao, đành xin lỗi Thầy, xin lỗi bạn đạo dời lại ngày mai trong chương trình văn nghệ mừng Sinh Nhật Đức Thầy.

VĂN NGHỆ MỪNG SINH NHẬT ĐỨC THẦY

Buổi sáng ngày cuối, tức là ngày thứ sáu, chúng tôi được thông báo sẽ lên đảo Castaway Cay của Disney để tắm biển, ăn trưa. Sau đó lúc 2 giờ chúng tôi sẽ tổ chức mừng Sinh Nhật Đức Thầy tại đảo rồi mới quay về. Sáng sớm trời kéo mây đen vần vũ. Coi TiVi mới biết có bão đang thổi từ Cu Ba đi ngang qua Florida. Chúng tôi đã chuẩn bị sẵn sàng để rời tàu. Nhưng mãi đến 10 giờ có thông báo của BTC, tàu không thể ghé đảo vì thời tiết quá xấu. BTC nhất là mấy kịch sỹ Vô Vi, chẳng những không buồn mà còn thờ phào nhẹ nhõm. Bàn Vệ Thành ở Bỉ cứ ái ngại, mình diễn kịch mà bạn đạo đang ăn họ không coi đâu Di Sương ơi. Chỉ có nước họ đang ngồi trong hội trường đàng hoàng như vậy nè, họa may hơ mới lắng nghe mà mình cũng tập trung được nữa. Em kinh nghiệm lúc Sinh Nhật Thầy ở Philadelphia, ai cũng lo ăn rồi nói chuyện tùm lum, đâu có ai nghe văn nghệ đâu. Tiếp theo câu nói, tên Hành Giả Tôn Ngộ Không Bàn Vệ Thành lác đầu từ chối. Hấn nhất định ca bài không, không, không, em không thêm, em không thêm tiếp tục nữa, nếu văn nghệ phải diễn trên đảo. Tôi lại phải vừa năn nỉ, vừa để ý kiếm một tên trừ bị lý lác khác để thế vai. Nhưng Thành cũng có lý. Bởi vì toàn là tay mơ, làm văn nghệ cốt vui chứ đâu phải dân chuyên nghiệp mà có thể lôi kéo sự chú ý của khán giả. Năm nào cũng vậy, chúng tôi không hề chuẩn bị trước. Văn nghệ toàn là tự phát. Hát thì không có đàn, không có nhạc. Kịch thì không có kịch bản cũng chẳng có đề tài, nói gì tới đạo diễn hay diễn viên. Những người chịu lên sân khấu, nói như anh Vinh thật đúng, phải Lý mới dám làm văn nghệ Vô Vi. Nhưng với tâm phục vụ, làm cho Thầy vui và bạn đạo vui. Chúng tôi đã không ngại tiếng khen chê. Hết cái Ông Tê Thiên Đại Thánh kiếm chuyện thì tới cô nương Ma Nữ Lai Sách Thi nhõng nhẽo. Tên Thi nhờ có thân hình đặc biệt lại thêm nói chuyện duyên dáng, có khả năng chọc cười nên tôi quyết định để Thi giả gái đóng vai Ma Nữ. Trư Bát Giới thì có Em Đoàn Thanh Trung, Florida. Trung ca vọng cổ để đê gái thì mùi phải biết, ngọt như mía lùi. Dợt đêm trước ráp vai không có chuyện gì xảy ra. Không thấy ai kêu ca, ý kiến ý cò gì hết. Tự nhiên đến giờ lên sân khấu, Ma Nữ Thi lại nói nhỏ với tôi, Chị Sương ơi, anh Trung làm Trư Bát Giới em diễn hỏng được. Em đã tập cho em Hằng đóng vai Ma Nữ, còn em đóng vai Trư Bát Giới. Tôi giựt mình, rồi thảng Trung làm sao, nó biết chưa. Em chưa gặp nó, chị kiếm nó nói dùm em. Tôi biết Thi ngại nên bán cái qua tui, nhưng trời ơi tui còn ngại hơn nó nữa. Chưa biết phải làm sao thì Trung chạy tới, Di Sương ơi, bộ Di Sương đổi vai Trư Bát Giới của con rồi hả. Vậy con đóng vai gì? Thiệt khổ cho tôi Vừa vỗ lưng Trung tôi vừa nói, thôi Trung ca vọng cổ nghen, Trung ca hay quá mà Thầy thích vọng cổ lắm đó, vậy Di Sương giới thiệu Trung ca cái bài hôm qua nha. May quá Trung gặt đầu.

Chuyện văn nghệ và những bí mật hậu trường còn phải kể dài dài. Bây giờ xin mời quý bạn ở nhà dự buổi lễ Mừng Sinh Nhật Thầy trước. Đúng giờ khai mạc, đoàn lân của Anh Thanh Hòa cùng với hai em, con của anh chị Trúc Lâm cầm hai lá cờ Vô Vi rước Đức Thầy từ cửa tiến thẳng vào hội trường. Thầy hồng hào, ánh mắt sáng ngời, bước đi vui vẻ trong tiếng trống múa lân rộn ràng. Ban múa lân mấy hôm rày tập mệt nghỉ trên sân thượng của tầng 12. Chỉ một con lân mà phải cả chục người thay phiên múa. Thầy ngồi ở hàng ghế đầu sát sân khấu. Bạn đạo, 650 người lần lượt đi từ bên mặt qua trái đến lạy Thầy, để nhận một phong bao đỏ trong có 4 câu thơ. Một ban hợp ca mới tinh, vừa thành lập tối hôm trước dưới sự điều khiển của Nhạc Trưởng Ái Tuyết, Monaco, cất tiếng ca bài Mừng Sinh Nhật Thầy của Nhạc Sĩ Hoàng Thi Thơ. Nhưng có ca sĩ Elvis Phương kèm theo karaoke. Thỉnh thoảng ban hợp ca ngừng hơi sớm thì nghe có tiếng của Elvis Phương vượt đuôi. Mọi người vui như trẻ thơ. Mọi nào cũng xinh, má nào cũng hồng. Bạn đạo bu nghet sân khấu. Lớp quay phim, lớp chụp hình. Du thuyền chuẩn bị một cái bánh Sinh Nhật thật to và không biết là mấy thùng rượu. Một núi ly chồng chất trong suốt nhìn xuyên qua những khuôn mặt phục vụ để thương, lúc nào cũng điểm sẵn nụ cười. Khung cảnh trang trọng, lịch sự không thua dạ tiệc của những người quyền quý. Bạn đạo trang phục thật đẹp với vòng hoa trên cổ. Rượu champagne sừng sừng vàng. Bánh sinh nhật như

một núi kem màu tuyết trắng. Con lân đầu đỏ nhảy nhót không ngừng. Thầy an tĩnh trong bộ đồ màu xanh và không gian trong suốt ánh vàng một màu hạnh phúc. Đoàn múa lân lên sân khấu biểu diễn võ thuật. Vụ này tui không biết, chỉ thấy các bạn múa cũng điệu nghệ lắm. Cũng la ứ ứ ự, cũng nhảy rầm rầm. Múa tay rồi múa cây, coi cũng đẹp mắt lắm. Bất ngờ có một bé trai, con của Cô Ánh Hồng, Cali chỉ mới lên 5 nhưng đầu chịu thua các bác các chú. Em cũng thượng đài, thiệt là dễ thương. Kết thúc màn múa võ, Mai An biểu diễn quay một vòng nhanh như chớp, ngồi xuống xếp bằng, đũa haitay lên soi hồn. Bạn đạo võ tay ào ào.

Thầy nói một vài lời ngắn nhưng máy thu không đư ợc vì ồn quá. Trên sân khấu thì các bạn cứ tấn công, càng lúc càng đông. Nhìn xuống dưới thì cái hàng dài 650 người, không biết đến bao giờ mới dứt. Tôi hồi hộp quá sức, không biết cái trung tâm tuyển lựa mầm non mầm già của tôi có đư ợc BTC nhớ đến hay không? May quá pháp lực của Anh Lý Vĩnh thật là cao cường, nhìn thoáng qua Anh bắt trúng mạch của tôi nên đã mời các bạn về lại chỗ ngồi, nhường sân khấu cho văn nghệ. Hôm nay thì khoẻ rồi, Cô Xuân Mai có lẽ tội nghiệp cái Gánh Ghe Bàu của tôi nên đã mở lời, Chị đư ợc gần hai tiếng đó, tha hồ mà hát nhé. Cám ơn, cám ơn. Sở dĩ có danh từ Gánh Hát Ghe Bàu là theo cái tích ngày xưa ở VN, mấy cái gánh bàu tèo nghèo nàn rách rưới làm gì có xe cộ để chở đào kép hay trang phục. Họ thường di chuyển bằng ghe nếu hát ở xã và bằng xe ngựa nếu hát trên tỉnh. Dĩ nhiên là chỉ đư ợc hát lòng vòng ở miệt sông nước miền Tây, chứ làm gì đư ợc chường mặt lên Sài Thành Hoa Lệ. Và Bàu Gánh kiểu như tui thì chỉ có nước từ năn nỉ đến nỉ năn.

Em Thanh Mai mở đầu chương trình với bản nhạc Hai Dòng Sông, thơ của Đức Thầy, Hoàng Thi Thơ phổ nhạc. Nếu nói theo cái lương thì tui đư ợc tổ đả. Em Thanh Mai ca quá hay mà vóc dáng lại thanh lịch. Ra quân như vậy là ăn tiền. Em chưa dứt hẳn còn đang ngân giọng, tui là người bis trước nhất. Em cám ơn Đức Thầy, cám ơn khán giả xong xin đư ợc tiếp nối bản Người Đứng Trên Non Cao, cũng nhạc của Cổ Nhạc Sĩ họ Hoàng. Em đang hát, tui xem lại tờ chương trình. Thôi rồi, cái bản này Cẩm Tú Hawaii đã đăng ký trước rồi. Thiệt đúng là tự phát. Bây giờ thì tự dứt luôn.

Bạn Anh Duy tiếp nối chương trình với bản Tình Quê, nhạc Mai An, thơ Đức Thầy. Chất giọng trầm ấm, tương tá cao ráo sáng sủa bảnh không thua ca sĩ thứ thiệt. Cở này trung tâm làm gì có tiền mướn nổi, đành phải hỏi xem Anh Duy có chịu hát từ thiện không. Anh gật đầu liền.

Thí sinh thứ ba là Cô Minh Tâm, Úc Châu. Tiết mục của Minh Tâm thật đặc biệt, Cô đơn ca một bản cổ nhạc do cô sáng tác, toàn bằng chữ T. Đặc biệt trước nhất là bản này gồm nhiều bài sắp xếp không theo quy củ của mấy Ông Soạn Giả cái lương. Nghĩa là đang một câu Xàng Xê, Cô bắt qua Nam Ai, Xuân Tình. quẹo lại vọng cổ, kể cô lạng qua Văn Thiên Tường. Rồi Cô lại quanh về vọng cổ. Đặc biệt nữa là dù giới hạn chỉ một chữ T mà từ lời ca cho đến ý nghĩa thật phong phú, mượt mà và mùi mẫn không thua bài bản chánh gốc cái lương. Tổ đả tui nữa rồi. Cái Gánh Bàu Tèo của tui phen này không sợ húp cháo đêm mưa nữa.

Hai em Ngọc Bích và Ngọc Trinh ngày hôm qua đã vũ một màn múa nón. Hôm nay hai em tiếp thêm một màn Mừng Sinh Nhật của chính các em sáng tác. Dựa theo bản nhạc Thần Điều Đại Hiệp, hai em tha thướt trong bộ áo trắng của Tiểu Long Nữ, người tình trăm năm của anh chàng Dương Quá. Bản nhạc du dương, âm hưởng dịu dặt. Bích Trinh nhẹ nhàng, thanh thoát trong hai bộ voan trắng viền kim tuyến vàng chớp chớp như hai nàng tiên. Bạn đạo say mê thưởng thức. Màn vũ chấm dứt với hai lá cờ thêu chữ đỏ viền vàng chúc mừng sinh nhật Đức Thầy. Hai em quỳ đư ới chân Thầy dâng lên một món quà đư ợc gói bằng giấy hoa cẩn thận. Hình ảnh thật trang trọng và cảm động.

Chương trình đư ợc tiếp nối với phần hài kịch Tây Du Ký của nhóm kịch Lai Sách Thi. Cho đến lúc giới thiệu tui còn chưa biết mặt mũi Ma Nữ Hằng là ai. Còn anh chàng Sa Tăng, có nhiệm vụ khuy ến can Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới, ngồi dưới hàng ghế hình như đang run thì phải. Bát Giới Thi thay gì đi kiếm củi về nấu cơm cho Sư Phụ độ, lại lẩn quẩn tán dóc với cô nàng Ma Nữ Hằng. Anh chàng Ngộ Không đợi hoài đến trưa vẫn chưa thấy anh Heo Mập quay về, liền đi kiếm. Lúc gặp nhau bộ ba cãi nhau như giặc. Ngay lúc đó, cứu tinh Sa Tăng xuất hiện đỡ đòn dùm Trư Bát Giới, chứ không Con Khỉ nó đánh Con Heo không chết cũng bỏ ăn. Kịch dài không quá 10 phút, trong khi kịch bản nếu thuộc tuồng cũng phải đến 30 phút. Hay nhất là lúc Ngộ Tĩnh Sa tăng khuy ến can Con Heo và Con Khỉ phải thương yêu tha thứ, phải chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ thành không, đúng như lời Thầy dạy. Con Heo bản chất ham ăn, ham ngủ, cái gì cũng ham. Con Khỉ thì thô lỗ, hung hăng đung đầu húc đó, thấy bất bình nhất định phải ra tay, đôi khi nóng nảy nên thay vì can thiệp, lại có vẻ như hiếp đáp. Anh chàng Sa Tăng hiền lành, chơn chất, hết mực thương yêu Ông Thầy. Tu thành chánh quả cũng không thêm lên tòa sen thành Phật, chỉ muốn đư ợc theo Thầy để săn sóc, để lo lắng Thầy mãi mãi. Sư Phụ Tam Tạng là một cao tiên ở cõi trên, bị phạt phải xuống trần học cái bài làm người. Làm người nhưng còn nhớ cái chuông, cái mõ nên quyết tâm, dứt khoát phải độ đời. Dù có quý tâm nhưng khi biết phải đường xa diệu vợi, gian nan trước mắt, Sư Phụ Tam Tạng vẫn hoảng sợ như ai. Rồi lại phải độ thêm 3 đệ tử mà thú tánh của chúng đã gom đủ lục dục thất tình của nhân gian. Hỏi ai mà không nản lòng. Đối phó với yêu tinh, ma quỷ vô hình, Sư Phụ mất thit làm sao nhìn cho ra. Sư phụ cứ tự nhiên, hồn nhiên xử sự. Con gái là con gái. Bà già là bà già. Ai cũng là chúng sanh, bình đẳng ngang nhau. Không như Con Khỉ, nó vốn có pháp lực nên nhìn ra con gái là ma nữ, bà già là yêu tinh. Bốn thầy trò thể hiện một tiểu thiên địa đầy đủ, hồn vía. lục căn lục trần cùng nhau tu, cùng nhau đi tiến đi Thiên Trúc thỉnh kinh. Nguyên bản truyện Tây Du Ký rất thâm thúy, là một tấm gương giúp người tu soi sáng chơn tâm của mình. Những va chạm kịch tính của các nhân vật nếu biết khai thác sẽ vừa vui vừa bổ ích. Rất tiếc các bạn không phải là nghệ sỹ nên dù đã cố gắng tập dợt, cuối cùng khi đứng trước đám đông, các bạn quên hết. Rồi thì mạnh ai nấy cương.

Có sai sót, có vấp vấp nhưng dĩ nhiên chỉ có người trong cuộc mới biết. Khán giả đã hoan hô nhiệt liệt Con Heo Mập và Ma Nữ duyên dáng khi hai đứa hẹn hò đê nhau. Mời các bạn đón xem băng video để biết thầy trò Tam Tạng đi thỉnh kinh như thế nào trên sân khấu Đại Hội Dũng Hành

Phần đơn ca còn có thêm mấy thí sinh, như em Cẩm Tú, Anh Quang Tây Đức, Cô Mộng Điệp, em Thanh Trung, em Nhả con chị Nguyệt. Chắc chắn Trung Tâm sẽ không bỏ sót một ai, chỉ có điều hát chùa không biết các vị có cam lòng hy sinh hay không. Ngoài ra còn có sự góp mặt của Anh Đặng ở thiền đường Lưu Tâm thổi sáo bản Phượng Cầu Hoàng. Ban vũ Úc Châu trình diễn vũ khúc Thực Hành. Đặc biệt nhất theo tôi là màn ngâm thơ của Anh Nguyễn Quang Vinh và Bác Nguyễn Đình Trí. Anh Vinh phát biểu trước khi ngâm như sau, phải nói là tôi "Lỳ" lắm mới dám lên đây. Tôi biết mình ngâm không hay, nhưng để góp vui tôi không đành lòng được, cứ muốn lên sân khấu. Thôi thì xin các bạn tha thứ nếu tôi không đạt được yêu cầu của các bạn. Anh Vinh ngâm thơ, chuyện không phải mới lạ. Lai rai bạn đạo cứ được nghe anh ngâm hoài. Vừa rồi trong chương trình tu học, thay vì nói anh cũng đã ngâm. Không biết có ai đó, nhắc nhở anh Lý Vinh, nên tui thấy Anh Lý Vinh đến nói nhỏ với Anh Vinh tạm gát ngâm thơ lại, để dành cho chương trình văn nghệ. Cá nhân tôi, điều khiển chương trình, tôi cũng xấu mình lắm. Người này góp ý, không nên cho ngâm thơ nhiều quá. Lai Sách Thi thì theo dáo nhẹ, không biết nói thiệt hay nói chơi, chị phải cho ngâm thơ nhiều nhiều đó, bạn đạo nhờ em nói với chị nhiều người thích nghe ngâm thơ lắm đó. Trước khi giới thiệu Anh Vinh và Bác Trí, tôi xin các bạn ôn lại bài tha thứ và thương yêu, hãy nghe bằng tâm đừng nghe bằng lỗ tai ngâm dấm. Anh Vinh tự giới thiệu mấy lời rồi anh cất tiếng. Không biết Thầy chuyển điển như thế nào, cũng là Anh Vinh đó mà sao hôm nay nghe hay lạ lùng. Đến câu chót, Anh phấn khởi quá bắt qua hát luôn. Vừa hát các bạn vừa vỗ tay theo. Cả hội trường ào lên tiếng cười, tiếng vỗ tay nhịp nhàng. Trong tiếng ồn ào reo vui đó, chừng tôi nghe được tiếng phụ họa của các vị thiêng liêng chứng tâm cho một người thánh thiện. Tiếng cổ võ Anh Vinh còn chưa nguôi, tôi giới thiệu Bác Trí. Bác chỉ cần đọc sai tên của cô Indra là đủ cho các bạn cười một trận đã đời. Bác Trí đọc bài thơ do Bác sáng tác, ca ngợi sự lo lắng phục vụ của Cô Indra, người kế cận Thầy, chăm sóc Thầy từ miếng ăn giấc ngủ. Không riêng gì Bác, bạn đạo đều cảm ơn Cô đã làm thay cho tất cả những việc khó nhọc mà không ai đủ phước duyên đảm nhận. Năm nay, tuổi đời Bác Trí đã bước qua hàng tám. Biển cổ kinh hoàng sụp hai toà nhà cao tầng ở New York, chứ có sập trời đi nữa, mà bạn đạo tới được là Bác Trí nhất định không vắng mặt. Khối người trẻ với những sợi giây thần kinh chắc như những sợi cáp neo tàu vẫn rứt rề nhất chết. Thế mà Bác vẫn hiên ngang góp mặt đàng hoàng, rồi còn bước lên sân khấu để góp vui. Với tinh thần vui vẻ, trí óc minh mẫn, một trái tim mẫn cảm, Bác Trí chứa đựng một nguồn thơ vô tận. Bác vẫn làm thơ đều đều, dài dài, muốn mấy câu là có mấy câu. Nếu ĐH nào tôi vẫn điều khiển chương trình văn nghệ, tôi tự hứa sẽ tiếp tục mời Bác lên sân khấu, một nhà thơ cổ thụ của Vô Vi. Xin cảm ơn Bác Trí.

Đã nói văn nghệ Vô Vi là văn nghệ không có gì hết. Không có hay cũng không có dở. Căn bản là có cười được hay không? Nếu có tiếng cười xem như đã thành công. Mục đích là vui. Các bạn góp mặt trong chương trình cũng nhắm biết như vậy nhưng theo tôi những tiếng vỗ tay chưa chắc đã là khen. Mà phải là những tiếng cười. Cười những cái quên ngang xương như Anh Quang ca bài Mừng Sinh Nhật Thầy, sáng tác của Kim Định năm nào năm nào hổng biết. Thầy năm nay đã 79, anh hát Thầy mới 72. Anh khựng lại, cười trừ một cái, dĩ nhiên các bạn cười ào lên. Một sơ sót kỹ thuật lại giống như một pha diều cố tình. Hay là ở chỗ tự nhiên và hồn nhiên xuất phát. Càng cười lớn, vừa cười vừa ngã nghiêng như cái anh nào tôi không biết tên, ngồi lưng chừng ở hàng thứ năm dãy đầu. Lần sau nếu gặp Anh tôi sẽ đến cảm ơn. Cũng như mọi năm Bác Trí với Anh Vinh ngâm thơ, chừng như không có bao nhiêu khán giả ái mộ. Nhưng năm nay hai màn trình diễn này lại được bạn đạo hoan nghênh nhiều nhất. Mình nghĩ mình hay, chưa chắc đã là hay. Phải để mọi người xem xét. Và kết luận phải có đa số hơn 70 phần trăm mới có thể gọi là kết luận đúng. Tôi có một ý kiến muốn nhắn nhủ các bạn Lỳ, chịu làm văn nghệ không oán ghen. Xin các bạn hãy chuẩn bị cho mình một tiết mục đàng hoàng hơn. Ai ca thì nhớ khâu sẵn nhạc. Ai thích diễn kịch, nếu có thể nên gom các bạn đi chung tập trước, nếu thiếu diễn viên đến ĐH mình sẽ ráp vai thêm. Không có trung tâm này thì cũng sẽ có trung tâm khác sẵn sàng năn nỉ các bạn góp vui. Càng tu thì càng vui. Cái vui trong thanh tịnh là cái vui vĩnh viễn nhất.

Phóng sự ĐH Dũng Hành năm nay sao tôi viết dài quá. Cũng giống như tôi điều khiển chương trình văn nghệ. Muốn ngắt bớt nhưng đoạn nào cũng vui, diễn tiến nào cũng có thể là một bài học. Các bạn cũng xin mở lòng ra, nếu hạp thì xem tới hết, không vừa ý thì xin bỏ qua. Nếu các bạn vừa xem vừa bực mình thì tổn hại tới nguyên khí, phá tan sự thanh tịnh, gây động loạn nội tâm thì tội cho tôi. Tôi cũng chỉ vì muốn phục vụ nhưng trình độ còn quá kém nên thay vì làm các bạn vui, kết quả có khi lại trái ngược. Xin hãy bỏ qua.

Cuối cùng là phần báo cáo tài chánh của BTC. Đại Hội hình thành do tình thương yêu của Đức Thầy ban cho. Theo đó, 655 bạn đạo đã chung góp tiền bạc, vật chất và cả tấm lòng đội ơn Người. Sau khi trang trải hết tất cả chi phí, BTC cho biết số tiền còn dư hơn 12,000 USD, được xung vào quỹ Hoàng Pháp của Đức Thầy. ĐH năm 2002 được Đức Thầy đặt tên là Khí Giới Tình Thương. Địa điểm sẽ được thông báo sau. Cô Xuân Mai đại diện BTC gửi lời cảm ơn Đức Thầy, cảm ơn bạn đạo. Cô hối tiếc là đã không thể can thiệp cho 5 bạn được lên tàu, vì đã không có visa Quốc Tế. Cô cũng không quên nhắc đến những sơ sót chắc chắn BTC nào cũng vấp phải, để xin bạn đạo niệm tình thông cảm.

Chia tay nhau không phải ở buổi sáng ngày cuối ngay bến tàu, chiều hôm đó chúng tôi còn được dự buổi Thiên Ca tại Universal Studios (Hí Viện Thiên Ca). Chương trình Thiên Ca xin nhường lại cho cuốn video sẽ được phát hành tại hai thành

phố lớn của tiểu bang Texas vào hai ngày 19 và 20 tháng 1 năm 2002 tới đây. Ngày vui qua mau, dư âm còn lại là tình cảm giữa bạn bè, giữa Thầy Trò, giữa con người với con người. Đã gọi là Dũng Hành thì phải Thăng Tiến. Năm 2002 là năm bắt đầu, Vô Vi sẽ có nhiều góp mặt với Cộng Đồng. Cầu xin ơn trên hỗ trợ cho chúng ta hầu giúp Thầy hoàn thành nhiệm vụ. Kính bút.

NGỌC SƯƠNG

THÔNG BÁO VỀ ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ & THIÊN CA & LỄ MỪNG ĐẠI THỌ ĐỨC THẦY

20 tháng giêng năm 2002

Giới thiệu Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Năm 2002 “Khí Giới Tình Thương”

*Khí Giới Tình Thương mở sẵn đường,
Từ quang ban chiếu sáng như gương,
Thành tâm tu luyện không lay chuyển,
Tận độ như quân pháp pháp xuyên.*

Houston 29/12/2001

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

Kính gửi quý bạn đạo,

Sau khi Đại Hội Dũng Hành trên chiếc du thuyền Disney Magic kết thúc vào đầu tháng 11 năm 2001, chúng tôi đã tiếp tục làm việc rất ráo để tìm địa điểm thuận tiện tổ chức Đại Hội năm 2002 với sự chỉ dạy và quang chiếu của Đức Thầy. Thật là một niềm vui lớn lao khi Đức Thầy đã quan sát và chấp thuận địa điểm cho Đại Hội Khí Giới Tình Thương tại khách sạn Wyndham Greenspoint, nơi thành phố Houston, Texas, vào cuối tháng 10, năm 2002.

Thành phố Houston nơi miền Nam nước Mỹ là thành phố lớn nhất tiểu bang Texas, với hơn 1 triệu 600 ngàn dân, và một thành phố đông người Việt đứng hàng thứ nhì sau vùng Los Angeles, California. Houston cũng rất nhiều hàng quán ăn, phố người Việt và Tàu, và người Việt nơi đây rất yêu mến nghệ thuật.

Đại Hội Khí Giới Tình Thương sẽ bắt đầu vào ngày 30 tháng 10 và kết thúc vào ngày 5 tháng 11 năm 2002, bao gồm 3 ngày Đại Hội, một ngày sinh hoạt tự do để bạn đạo tham dự đại nhạc hội thiên ca (chi phí về di chuyển đến hội trường Thiên Ca và vé ủng hộ Thiên Ca sẽ được thông báo sau), và một ngày dành cho buổi lễ sinh nhật thượng thọ bát tuần của Đức Thầy.

Thời gian tháng 10 và tháng 11 tại Houston, Texas là thời cao điểm du khách và tổ chức các hội nghị vì khí hậu miền Nam ôn hoà và ấm áp hơn các tiểu bang vùng Bắc Mỹ. Vì lý do trên, chúng tôi yêu cầu quý bạn đạo ghi danh sớm và đóng tiền deposit (150 USD cho một người) trước ngày 1 tháng 4 năm 2002, để chúng tôi có thể ước lượng số người tham dự và đặt thêm phòng khách sạn nếu còn.

Ngoài ra, khách sạn chỉ có tối đa 120 phòng có thể ở từ 3 đến 4 người lớn gồm một giường King-size và một sofa bed (giường sofa). Số phòng còn lại là loại phòng 2 giường (Full-size beds) có thể ở 2 người lớn (hoặc tối đa 2 người lớn và 2 trẻ em dưới 10 tuổi ở chung với cha mẹ). Xin quý bạn lưu ý trong trường hợp ghi danh và hết chỗ phòng 3 hay 4 người.

Chúng tôi ước mong quý bạn sẽ tham dự đông đủ vào dịp Tết Vô-Vi kỳ 21 “Khí Giới Tình Thương” để cùng hưởng ân quang điển lành của Thượng Đế và tề tựu quanh vị Cha kính yêu để cùng chúc mừng sinh nhật của Ngài.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn,

Ủy Ban Tổ Chức ĐH VV QT

cc: kính tường Đức Thầy Lương Sĩ Hằng

Phiếu Ghi Danh

Đại Hội Khí Giới Tình Thương

Tại Wyndham Greenspoint Hotel, Houston, Texas

(Nhận phòng ngày 30 tháng 10, 2002 sau 3PM, và về ngày 5 tháng 11, 2002 trước 12 giờ trưa)

(xin điền mỗi người một phiếu, kể cả trẻ em)

Họ và Tên: _____

Địa Chỉ : _____

Thành Phố /Tiểu Bang: _____ Zip code: _____

Quốc Gia: _____

Thuộc Thiên Đường / HAHVV: _____ Quốc tịch: _____

Nam [] Nữ [] Tuổi: ____ Điện thoại: _____ E-mail/Fax: _____

Lệ Phí: 6 đêm khách sạn gồm 3 ngày Đại Hội (31/10 & 1-2/11), 1 ngày tham dự Thiên Ca (3/1) và 1 ngày Lễ Mừng Sinh Nhật Đức Thầy (4/11) (Không bao gồm vé ủng hộ Thiên-Ca, chuyên chở đến hội trường Thiên Ca, ăn trưa và chiều ngày 3 tháng 11 và ăn trưa ngày 4 tháng 11, 2002).

Quý bạn có thể chọn 2 loại phòng:

Phòng 3 hay 4 người lớn: 1 giường King Size và 1 giường Sofa bed (full size).

Phòng 2 người lớn: 2 giường Full-Size, hoặc 2 người lớn và tối đa 2 trẻ em dưới 10 tuổi theo cha mẹ.

Khách sạn chỉ có 120 phòng cho 3 hay 4 người lớn. Chúng tôi sẽ ưu tiên cho quý bạn ghi danh sớm. Trong trường hợp hết phòng 4 người, chúng tôi sẽ thông báo cho quý bạn chọn phòng 2 người.

Lưu Ý: Hạn chót nhận đơn ghi danh đại hội là 15 tháng 8, 2002, hoặc sớm hơn nếu hết chỗ. Lệ phí sẽ không hoàn trả lại trong trường hợp quý bạn hủy bỏ.

1) Ghi Danh Đại Hội :

Lệ Phí người lớn: Chúng tôi xin đề nghị chương trình trả làm 2 lần để thuận tiện cho quý bạn. Tuy nhiên, phiếu ghi danh chỉ có hiệu lực khi quý bạn đã trả hết lệ phí.

	<u>Deposit # 1</u> Trước 1-4-2002	<u>Deposit # 2</u> Trước 15-8-2002	Lệ phí	Tổng Cộng
Phòng 4 người/ mỗi người	150 USD	375 USD	525 USD	
Phòng 3 người/ mỗi người	150 USD	425 USD	575 USD	
Phòng 2 người/ mỗi người	150 USD	510 USD	660 USD	
Phòng 1 người	300 USD	645 USD	945 USD	
			Tổng Cộng	

Lệ phí trẻ em dưới 10 tuổi: Tối đa 2 em dưới 10 tuổi ở cùng cha mẹ

	<u>Deposit # 1</u> Trước 1-4-2002	<u>Deposit # 2</u> Trước 15-8-2002	Lệ phí	Tổng Cộng
Phòng 4 người/ mỗi em	100 USD	285 USD	385 USD	
Phòng 3 người/ mỗi em	100 USD	335 USD	435 USD	
Tổng Cộng				

1. Chỗ ở trước và sau Đại Hội : Khách sạn Wyndham GreensPoint Hotel

(lượng giá cho trẻ em và người lớn)

	Đêm 28-10-02	Đêm 29-10-02	Đêm 5-11-02	Đêm 6-11-02	Tổng cộng
Phòng 4 người/ mỗi người	25 USD	25 USD	25 USD	25 USD	
Phòng 3 người/ mỗi người	34 USD	34 USD	34 USD	34 USD	
Phòng 2 người/ mỗi người	50 USD	50 USD	50 USD	50 USD	
Phòng 1 người	100 USD	100 USD	100 USD	100 USD	
Tổng Cộng					

Ghi chú : Tiền khách sạn chỉ bao gồm tiền phòng và thuế khách sạn (không có ăn sáng). Chúng tôi sẽ ưu tiên cho quý bạn ghi danh sớm trong trường hợp khách sạn hết chỗ.

Xin được sắp phòng chung với:

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____

3) Chuyển Vận :

Lưu Ý: BTC chỉ có thể đón bạn đạo từ phi trường George Bush Houston International Airport (IAH) về khách sạn kể từ ngày 29 và 30 tháng 10 năm 2002. Ngoài những ngày kể trên xin quý bạn sử dụng free shuttle của khách sạn.

Đến bằng máy bay: Phi trường Bush -Houston International Airport (IAH) (nên đi từng nhóm để dễ đưa đón)

Ngày đến _____ Giờ đến _____ Hãng hàng không _____ Số chuyến bay _____
 Ngày đi _____ Giờ đi _____ Hãng hàng không _____ Số chuyến bay _____

CHÚNG TÔI KHÔNG CHẤP NHẬN GHI DANH TỰ TỨC CHO ĐẠI HỘI

Tất cả lệ phí tham dự Đại Hội xin trả bằng DOLLARS Mỹ (\$US)

International Money Order [] Postal money order [] hay Cashier's check

Phiếu ghi danh, chi phí đại hội và khách sạn xin gửi về:

Bạn đạo tại Mỹ, Úc Châu, và Á Châu:

Money Order hay cashier's check xin đề tên: **VoVi Friendship Association of Northern California**

và gửi về địa chỉ: Mai Nguyen
P.O. Box 5234
Oroville, CA 95966, USA

Bạn đạo tại Canada:

Money Order hay cashier's check xin đề tên: **VoVi Association of Canada**

và gửi về địa chỉ: Phan Cao Thăng
2922 Jolicoeur St.
Montreal, Quebec H4E 1Z3, Canada

Bạn đạo tại Âu Châu:

Xin đóng tiền cho anh Dominique và gửi về địa chỉ:

Dominique Santelli – Thiên Viện Quy Thức (Sci VoVi)
220 Le Senaillet
74500 Publier, France

Liên lạc Ghi danh:

<u>Mỹ châu và Úc châu:</u>	Xuân Mai	Tel: (530) 589-6972	Email: maioro@yahoo.com
<u>Canada:</u>	Phan Cao Thăng	Tel: (514) 367-3961	Email: aphancao@videotron.ca
<u>Âu Châu:</u>	Dominique Santelli	Tel: (0)(4) 50708355	Email: santelli.dominique@wanadoo.fr

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin bạn đạo hướng tâm cho em Nguyễn Hưng Việt hưởng dương 27 tuổi là em trai của nữ bạn đạo Nguyễn thị Thanh Xuân, T/D Thiên Thức, vừa từ trần tại Garden Grove, Cali vào lúc 11 giờ đêm ngày 5 tháng 01 năm 2002, được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo
